

## ĢENERĀLADVOKĀTA JANA MAZAKA [JÁN MAZÁK]

## SECINĀJUMI,

sniegti 2008. gada 18. decembrī<sup>1</sup>

## I — Ievads

1. Ar 2007. gada 6. jūlija rīkojumu, kas Tiesā saņemts 2007. gada 25. jūlijā, *Corte d'Appello di Torino* (Turīnas apelācijas tiesa) (Itālija) saskaņā ar EKL 234. pantu ir uzdevusi vairākus prejudiciālus jautājumus, no vienas puses, par Padomes 2001. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1347/2001, ar ko papildina pielikumu Komisijas Regulai (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un izcelsmes [cilmes] vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92<sup>2</sup> 17. pantā (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 1347/2001”), spēkā esamību, kā arī par Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību<sup>3</sup> (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 2081/92”) spēkā esamību un, no otras puses, par Regulas Nr. 1347/2001 interpretāciju.

2. Konkrētāk, ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai nosaukums “Bayerisches Bier”, ņemot vērā Regulā

Nr. 2081/92 noteiktās formālās un materiāltiesiskās prasības, bija likumīgi reģistrēts kā aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (turpmāk tekstā — “AĢIN”) saskaņā ar Regulu Nr. 1347/2001 un, ja tas tā ir, cik lielā mērā AĢIN ietekmē iepriekš pastāvošu preču zīmju, kuras izmantotas saistībā ar alu un kurās parādās vārds “Bavaria”, spēkā esamību un izmantojamību.

3. Iesniegtie prejudiciālie jautājumi tika uzdoti procesā starp, no vienas puses, *Baye-rischer Brauerbund eV* (turpmāk tekstā — “*Bayerischer Brauerbund*”) un, no otras puses, *Bavaria NV* un *Bavaria Italia Srl* (turpmāk tekstā — “*Bavaria*” un “*Bavaria Italia*”) par starptautisku preču zīmju, kas ietver vārdu “Bavaria”, izmantošanu, ko veic pēdējās minētās sabiedrības.

4. Kopienas tiesās ir ierosināti saistīti procesi, proti, 2007. gada 6. decembrī lietā T-178/06 *Bavaria*/Padome Pirmās instances tiesā un 2008. gada 20. martā lietā C-120/08 *Baye-rischer Brauerbund* Tiesā. Abi procesi ir apturēti attiecīgi 2007. gada 6. decembrī un 2008. gada 20. martā līdz sprieduma pasludināšanai šajā lietā.

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

2 — OV L 182, 3. lpp.

3 — OV L 208, 1. lpp.

## II — Atbilstošās tiesību normas

[..]

A — *Regula Nr. 2081/92*

2. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Kopienas noteikumus.”

5. Regulas Nr. 2081/92 mērķis ir izveidot Kopienu noteikumu pamatu, lai aizsargātu lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu reģistrētos cilmes vietu nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ja pastāv saikne starp lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta īpašībām un tā ģeogrāfisko izcelsmi. Šajā regulā ir noteikta Kopienu līmenī pastāvoša reģistrācijas sistēma, kas sniegs aizsardzību katrā dalībvalstī.

7. Šīs regulas I pielikuma, kura nosaukums ir “1. panta 1. punktā minētā pārtika”, pirmajā ievilkumā ir minēts “Alus”.

8. Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punktā ir noteikts:

6. Regulas Nr. 2081/92 1. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“Šajā regulā:

[..]

“1. Ar šo regulu pieņem cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības noteikumus attiecībā uz Līguma II pielikumā minētajiem cilvēku patēriņam domātiem lauksaimniecības produktiem un šīs regulas I pielikumā minēto pārtiku, un II pielikumā minētajiem lauksaimniecības produktiem.

b) ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģiona, kādas konkrētas vietas vai, izņēmuma gadījumos, kādas valsts nosaukums, kas

izmantots, lai aprakstītu kādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

Šajā regulā “nosaukums, kas pārvērties par sugas vārdu” ir lauksaimniecības produkta vai pārtikas nosaukums, kas, lai gan tas attiecas uz izcelsmes vietu vai reģionu, kur šis produkts vai pārtika sākotnēji ražots vai tirgots, ir pārvērties par kāda lauksaimniecības produkta vai pārtikas parasto nosaukumu.

- kura izcelsme ir minētajā reģionā, konkrētā vietā vai valstī,

Lai noskaidrotu, vai nosaukums pārvērties par sugas vārdu, ņem vērā visus faktorus, jo īpaši:

un

- esošo stāvokli dalībvalstī, kur nosaukums radies, un patēriņa apgabalos,

- kuram ir īpaša kvalitāte, reputācija vai citas īpašības, kas ir saistītas ar minēto ģeogrāfisko izcelsmi, un kura ražošana un/vai apstrāde, un/vai sagatavošana veikta attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā.”

- esošo stāvokli citās dalībvalstīs,

- attiecīgos valsts likumus vai Kopienas tiesību aktus.

9. 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“1. Nosaukumus, kas pārvērtušies par sugas vārdiem, reģistrēt nedrīkst.

Jā, ievērojot 6. un 7. pantā noteikto kārtību, reģistrācijas pieteikums noraidīts tādēļ, ka nosaukums pārvērties par sugas vārdu, Komi-

sija publicē šo lēmumu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.”

c) citām nepareizām vai maldinošām norādēm par produkta pirmavotu, izcelsmi, veidu vai būtiskām īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiālos vai ar attiecīgo produktu saistītos dokumentos un produkta iepakojšanu traukos, kas var radīt nepareizu iespaidu par tā izcelsmi;

10. Saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 13. panta 1. punktu:

d) jebkādu cita veida praksi, kas var maldināt plašu sabiedrību par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

“1. Reģistrētos nosaukumus aizsargā pret:

[..]”

a) kāda reģistrēta nosaukuma komerciālu izmantojumu, tiešu vai netiešu, kas konstatēts attiecībā uz produktiem, uz kuriem neattiecas reģistrācija, ciktāl minētie produkti ir līdzīgi ar šo nosaukumu reģistrētajiem produktiem vai ciktāl nosaukuma izmantojums ekspluatē aizsargātā nosaukuma reputāciju;

11. Regulas Nr. 2081/92 14. pants ir par attiecībām starp aizsargātajiem cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un preču zīmēm. 14. panta 2. punktā (tādā redakcijā, kādā tas sākotnēji bija pieņemts) un 3. punktā ir noteikts:

b) ļaunprātīgu izmantošanu, imitēšanu vai asociāciju izraisīšanu, pat ja norādīta attiecīgā produkta patiesā izcelsme vai aizsargātais nosaukums ir tulkots vai tas ir kopā ar tādām frāzēm kā “stils”, “tips”, “metode”, “kā ražots”, “imitācija” u.tml.;

“2. Attiecīgi ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, preču zīmes, kas atbilst vienam no 13. pantā minētajām gadījumiem un kas labā ticībā reģistrētas pirms cilmes vietas nosau-

kuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, arī turpmāk izmantojamas neatkarīgi no cilmes vietas vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas, ja nav pamata attiecīgās preču zīmes nederīgumam [spēkā neesamībai] vai atcelšanai, kas attiecīgi paredzēta Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, lai tuvinātu dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta c) un g) apakšpunktā un 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā <sup>[4]</sup>.

3. Cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neregistrē, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un slavu un lietošanas laiku, reģistrēšana var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti.”

12. Regulas Nr. 2081/92 14. pants tika grozīts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 692/2003 <sup>5</sup>, un šie grozījumi stājās spēkā 2003. gada 24. aprīlī.

13. Šajā sakarā Regulas Nr. 692/2003 11. apsvērumā ir noteikts:

4 — OV L 40, 1. lpp. (turpmāk tekstā — “Preču zīmju direktīva”).  
5 — 2003. gada 8. aprīļa Regula, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 99, 1. lpp.).

“TRIPS Nolīguma 24. panta 5. punkts attiecas ne vien uz reģistrētajām vai reģistrēšanai pieteiktajām preču zīmēm, bet arī uz tām preču zīmēm, uz kurām tiesības ir iegūtas sakarā ar to, ka tās tika lietotas pirms kāda noteikta datuma, jo īpaši pirms tā datuma, no kura šo nosaukumu aizsargā izcelsmes valstī. Tādēļ ir jāgroza Regulas (EEK) Nr. 2081/92 14. panta 2. punkts: šobrīd norādītais atsaucē datums ir jāgroza tā, lai par atsaucē datumu kļūst aizsardzības datums izcelsmes valstī vai datums, kad iesniegts pieteikums reģistrēt ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai cilmes vietas nosaukumu, atkarībā no tā, vai konkrētais nosaukums atbilst minētās regulas 17. pantam vai 5. pantam; tādēļ arī 14. panta 1. punktā par atsaucē datumu ir jāklūst pieteikuma datumam, nevis pirmpublicējuma datumam.”

14. Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punkts, ko groza ar Regulu Nr. 692/2003, ir formulēts šādi:

“2. Attiecīgi ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, preču zīmi, kas atbilst vienam no 13. pantā minētajiem gadījumiem un kas labā ticībā pieteikta, reģistrēta vai nodibināta lietošanas ceļā, ja šādu iespēju paredz attiecīgie tiesību akti, Kopienas teritorijā vai nu

pirms aizsardzības datuma izcelsmes valstī, vai pirms dienas, kad Komisijai iesniegts cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikums, var turpināt lietot neatkarīgi no cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas, ja nav pamata attiecīgās preču zīmes spēkā neesamībai vai atcelšanai, kā noteikts Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvā 89/104/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz preču zīmēm un/ vai Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi.”

nosaukumus tās vēlas reģistrēt saskaņā ar šo regulu.

2. Saskaņā ar 15. pantā noteikto procedūru Komisija reģistrē 1. punktā minētos nosaukumus, kuri atbilst 2. un 4. pantam. Šīs regulas 7. pantu nepiemēro. Tomēr sugas vārdus nepievieno [neregistrē].

3. Dalībvalstis var saglabāt saskaņā ar 1. punktu paziņoto nosaukumu valsts aizsardzību līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par reģistrāciju.”

15. Kā atkāpi no parastā procesa, kas paredzēts Regulas Nr. 2081/92 5.–7. pantā, šīs regulas 17. pants nosaka vienkāršotu procesu AĢIN vai aizsargāta cilmes vietas nosaukuma reģistrēšanai, kas piemērojams tādu nosaukumu reģistrēšanai, kas jau pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī. 17. pantā ir noteikts:

16. Vienkāršotais process, kas bija noteikts saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantu, tika atcelts ar Regulu Nr. 692/2003, un šī atcelšana stājās spēkā 2003. gada 24. aprīlī.

#### B — Regula Nr. 1347/2001

“1. Sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dalībvalstis dara zināmu Komisijai, kurus no to likumīgi aizsargātajiem nosaukumiem vai — dalībvalstīs, kur nav aizsardzības sistēmas, — kurus pastāvīgi izmantotus

17. Regulas Nr. 1347/2001 sekas bija nosaukuma “Bayerisches Bier” reģistrēšana, kuru Vācija paziņoja kā AĢIN saskaņā ar vienkāršoto procesu, kas noteikts Regulas Nr. 2081/92 17. pantā, un šī nosaukuma

pievienošana Komisijas Regulas (EK) Nr. 1107/96<sup>6</sup> pielikumam ar iedarbību no 2001. gada 5. jūlija.

vien tās atbilst nosacījumiem, kas paredzēti Regulas (EEK) Nr. 2081/92 14. panta 2. punktā.”

18. Regulas Nr. 1347/2001 preambulas trešais un ceturtais apsvērums ir formulēts šādi:

### III — Faktiskie apstākļi, process un prejudiciālie jautājumi

“(3) Sniegtā informācija apliecina, ka nosaukums “Bavaria” eksistē kā derīga [spēkā esoša] preču zīme. Ņemot vērā pieejamos faktus un informāciju, tika tomēr nolemts, ka nosaukuma “Bayerisches Bier” reģistrācija nevarētu maldināt patērētājus par produkta patieso identitāti. Līdz ar to ģeogrāfiskās izcelsmes norāde “Bayerisches Bier” un preču zīme “Bavaria” nerada situāciju, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 2081/92 14. panta 3. punktā.

(4) Konkrētu preču zīmju, piemēram, Holandes preču zīmes “Bavaria” un Dānijas preču zīmes “Høker Bajer” izmantošana var turpināties neatkarīgi no ģeogrāfiskās izcelsmes norādes “Bayerisches Bier” reģistrācijas, kamēr

19. *Bayerischer Brauerbund* ir Vācijas asociācija, kuras mērķis ir veicināt Bavārijas alus ražošanas sabiedrību kopējās intereses un it īpaši aizsargāt Vācijā un ārvalstīs AĢIN “Bayerisches Bier”, kura tai pieder kopš šīs norādes reģistrēšanas ar Regulu Nr. 1347/2001. Kopš 1968. gada tai arī pieder starptautiskās kolektīvās preču zīmes “Bayrisch Bier” un “Bayerisches Bier”.

20. *Bavaria* ir holandiešu alus ražotājs, kas darbojas starptautiskajā tirgū. Sākotnēji šī sabiedrība tika dēvēta “Firma Gebroeders Swinkels”, bet kopš 1930. gada tās oficiālais nosaukums ir “Bavaria”. *Bavaria Italia* ietilpst *Bavaria* sabiedrību grupā.

21. *Bavaria* un *Bavaria Italia* ir attiecīgi īpašniece un izmantotāja vairākām starptautiskām preču zīmēm, kuras ir spēkā Itālijā un citās valstīs un kuras līdz ar citiem izteicie-

6 — Komisijas 1996. gada 12. jūnija Regula (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantā (OV L 148, 1. lpp.).

niem un grafiskiem elementiem ietver vārdu “Bavaria” kā šo preču zīmju kodolu.

22. Ar procesu, kas ierosināts *Tribunale di Torino* (Turīnas tiesa) 2004. gada 27. septembrī pēc līdzīgiem procesiem vairākās citās Eiropas valstīs, it īpaši Vācijā un Spānijā, *Bayerischer Brauerbund* mēģināja atturēt *Bavaria* un *Bavaria Italia* no šo preču zīmju izmantošanas saistībā ar Itāliju, tiecoties panākt starpspriedumu, ar kuru šīs preču zīmes tiktu pasludinātas par spēkā neesošām vai atceltas. *Bayerischer Brauerbund* uzskatīja, ka starp šīm preču zīmēm un AĢIN “Bayerisches Bier” bija konflikts Regulas Nr. 2081/92 13. un 14. panta nozīmē un ka tās katrā ziņā ietvēra ģeogrāfiskās izcelsmes norādi — vārdu “Bavaria” — kas ir sugas vārds un maldinošs saistībā ar attiecīgā alus ģeogrāfisko izcelsmi, jo attiecīgais alus ir holandiešu.

23. Ar 2006. gada 30. novembra spriedumu *Tribunale di Torino* apmierināja *Bayerischer Brauerbund* prasību un aizliedza tiktāl, ciktāl tas skar Itāliju, izmantot attiecīgās preču zīmes, jo tās bija maldinošas un tām bija konflikts ar AĢIN “Bayerisches Bier”.

24. *Bavaria* un *Bavaria Italia* noteiktajā kārtībā pārsūdzēja šo nolēmumu iesniedzējtiesā, balstoties uz vairākiem pamatiem.

25. Pēc iesniedzējtiesas domām, apelācijas sūdzības pamats, kuram ir nozīme šajā kontekstā, attiecas uz *Tribunale di Torino* uzskatu, ka tā nevarēja iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar EKL 234. pantu par Regulas Nr. 1347/2001 spēkā esamību, jo *Bavaria Italia* vajadzēja šo tiesību aktu apstrīdēt tieši, pamatojoties uz EKL 230. pantu, t.i., divus mēnešus pēc tā publicēšanas.

26. Šajā sakarā iesniedzējtiesa norāda, ka šaubas, kas radušās par prejudiciāla nolēmuma iespējamību šajos apstākļos, būtu jānovērš Tiesai.

27. Šajā sakarā iesniedzējtiesa detalizēti norāda uz virkni argumentu, kurus izvirzīja *Bavaria* un *Bavaria Italia*, lai apstrīdētu Regulas Nr. 1347/2001 spēkā esamību un to, ka ar šo regulu “Bayerisches Bier” tika reģistrēts kā AĢIN, tostarp argumentus par vispārējo tiesību principu pārkāpšanu un dažādu procesuālo un materiāltiesisko prasību neievērošanu, kuras noteiktas Regulā Nr. 2081/92 un it īpaši tās 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 14. panta 3. punktā un 17. pantā.

28. Šajos apstākļos *Corte d'Appello di Torino* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1. Vai [Regula Nr. 1347/2001] ir spēkā neesoša, kā rezultātā par spēkā neesošiem atzīstami citi tiesību akti, ņemot vērā, ka:

— spēkā neesošs ir [Regulas Nr. 2081/1992] 17. pants, ciktāl tas paredz paātrinātu reģistrācijas procesu, kas var ierobežot ieinteresēto personu tiesības un radīt tām būtisku kaitējumu, jo tajā nav paredzētas nekādas tiesības celt iebildumus un acimredzami pārkāpts pārskatāmības un tiesiskās paļāvības princips, it īpaši ņemot vērā gan attiecīgās aizsargātās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes “Bayerisches Bier” reģistrācijas procedūras sarežģītību, kura ilga vairāk nekā septiņus gadus, no 1994. gada līdz 2001. gadam, gan preambulas trīspadsmitā apsvēruma tiešo norādi [Regulā Nr. 692/2003], kuras 15. pants — šo iemeslu dēļ — atcēla [Regulas Nr. 2081/1992] 17. pantu;

pārkāpti vispārējie tiesību principi

nav ievērotas procesuālās prasības

— spēkā neesošs ir [Regulas Nr. 2081/1992] 1. panta 1. punkts, aplūkots kopsakarā ar šīs regulas I pielikumu, ciktāl tas atļauj reģistrēt ģeogrāfiskās norādes attiecībā uz “alu”, kas ir alkoholisks dzēriens, kurš (klūdaini) ir iekļauts šajā pielikumā starp “pārtikas produktiem”, kas minēti 1. panta 1. punktā, bet nav iekļauts starp “lauksaimniecības produktiem”, kas norādīti EK līguma I pielikumā un uz kuriem atsauce izdarīta EK līguma 32. pantā (bijušais 38. pants) un 37. pantā (bijušais 43. pants), kurus Padome izmantoja kā juridisko pamatu, lai pamatotu savas tiesības pieņemt [Regulu Nr. 2081/1992];

— norāde “Bayerisches Bier” neatbilst [Regulas Nr. 2081/1992] 17. pantā paredzētajiem nosacījumiem, lai piemērotu tajā noteikto vienkāršoto procesu, jo reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī šī norāde Vācijā nebija “likumīgi aizsargāts nosaukums”, kā arī tas netika tajā “pastāvīgi izmantots [izveidojies sakarā ar izmantošanu]”;

— nedz Vācijas valdība pirms pieteikuma iesniegšanas, nedz Komisija

pēc tā saņemšanas pretēji Eiropas Kopienu Tiesas judikatūrā noteiktajām prasībām (Eiropas Kopienu Tiesas 2001. gada 6. decembra spriedums lietā C-269/99 *Carl Kühne u.c., Recueil*, I-9517. lpp.) pienācīgi neizvērtēja to, vai norāde “Bayerisches Bier” atbilst reģistrācijas nosacījumiem;

- Vācijas valdība atbilstoši [Regulas Nr. 2081/92] 17. panta 1. punktam savlaicīgi neiesniedza pieteikumu par norādes “Bayerisches Bier” reģistrāciju (sešus mēnešus no regulas spēkā stāšanās brīža, kas bija 1993. gada 24. jūlijs), jo brīdī, kad prasītāja iesniedza sākotnējo pieteikumu, tajā bija norādītas astoņas dažādas norādes ar iespējamām turpmākām izmaiņām, kas apvienotas vienā norādē “Bayerisches Bier” ilgi pēc tam, kad 1994. gada 24. janvārī bija iestājies beigu termiņš;

nav ievērotas pamatprasības

- norāde “Bayerisches Bier” neatbilst materiāltiesiskajām prasībām, kas noteiktas [Regulas Nr. 2081/1992] 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā par aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes

norādes reģistrāciju, ņemot vērā šīs norādes vispārīgo raksturu, kura vēsturiski apzīmēja alu, kas ražots saskaņā ar īpašu metodi, kura radās 19. gadsimtā Bavārijā un attiecīgi vēlāk izplatījās Eiropā un visā pasaulē (metode, kas pazīstama kā “Bavārijas metode”, kas balstīta uz apakšējo fermentāciju) un kura vēl jo projām daudzās Eiropas valodās (dāņu, zviedru, somu) tiek lietota kā sugas vārds, vispārīgo raksturu un jebkurā gadījumā tas ir tikai un vienīgi vispārējs termins, kas var norādīt uz jebkāda veida “Vācijas Bavārijas pavalstī ražotu alu”, nepastāvot jebkāda veida “tiešai saiknei” (Eiropas Kopienu Tiesas 2000. gada 7. novembra spriedums lietā C-312/98 *Warsteiner Brauerei*, *Recueil*, I-9187. lpp.) starp īpašo kvalitāti, reputāciju vai citām preces (alus) raksturiezīmēm un īpašo ģeogrāfisko izcelsmi (Bavāriju), turklāt nepastāvot pierādījumam, ka tas ir “izņēmuma gadījums”, kā to pieprasa [Regulas Nr. 2081/1992] 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kas attaisno tādas norādes reģistrāciju par ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kura ietver valsts nosaukumu; kā tas izriet no iepriekšējās rindkopas, norāde “Bayerisches Bier” ir “sugas vārds” un kā tādu to nevar reģistrēt atbilstoši [Regulas Nr. 2081/1992] 3. panta 1. punktam un 17. panta 2. punktam;

- norādes “Bayerisches Bier” reģistrācija bija jānoraida atbilstoši Regulas (EEK) Nr. 2081/1992 14. panta 3. punktam, jo, ņemot vērā Bavārijas

preču zīmju “reputāciju, slavu un izmantošanas ilgumu”, reģistrācija “var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti”?

mības pamatojumos), *Corte d'Appello di Torino* apšaubā Regulas Nr. 1347/2001 spēkā esamību sakarā ar iespējamo Kopienas tiesību vispārējo principu pārkāpumu vai sakarā ar vai nu formālo, vai materiāltiesisko nosacījumu pārkāpumu, kuri noteikti Regulā Nr. 2081/92. Apakšjautājumi saistībā ar Kopienas tiesību vispārējo principu ievērošanu attiecas uz Regulu Nr. 2081/92 kā Regulas Nr. 1347/2001 juridisko pamatu.

2. Pakārtoti, gadījumā, ja 1. jautājums tiek atzīts par nepieņemamu vai nepamatotu, vai [Regula Nr. 1347/2001] ir jāinterpretē tādējādi, ka “Bayerisches Bier” atzīšana nerada kaitējumu tādu iepriekš pastāvošu, trešām personām piederošu preču zīmju, kurās ir ietverts vārds “Bavaria”, spēkā esamībai un to izmantošanas iespējai?”

#### 1) Pieņemamība

## IV — Juridiskā analīze

### a) Lietas dalībnieku galvenie argumenti

#### A — Pirmais jautājums

29. Ar pirmo jautājumu, kas ir iedalīts astoņos apakšjautājumos (vai spēkā neesa-

30. Šajā procesā rakstveida apsvērumus iesniedza *Bavaria* un *Bavaria Italia* (kopīgi), *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Padome, kā arī Vācijas, Grieķijas, Itālijas un Nīderlandes valdības. Šie lietas dalībnieki bija pārstāvēti 2008. gada 18. septembra tiesas sēdē, kurā vēl papildus Čehijas valdība sniedza mutvārdu apsvērumus. Čehijas valdība norādīja, ka saistībā ar pirmā iesniegtā jautājuma

būtību tās uzskati ir tādi paši kā Komisijai, Padomei, Vācijai un Itālijai, bet papildus tam tā koncentrēja savus apsvērumus uz pirmā jautājuma pieņemamību un uz otro iesniegto jautājumu.

sakarā Komisija uzsvēra, ka attiecīgā reģistrācija automātiski nenozīmē, ka apzīmējums "Bavaria" vairs nevar tikt izmantots.

#### b) Vērtējums

31. *Bayerischer Brauerbund*, Padome, Čehijas, Vācijas, Grieķijas un Itālijas valdības apgalvo, ka šis jautājums ir nepieņemams. Tā kā *Bavaria* un *Bavaria Italia* tieši un individuāli skar Regulu Nr. 1347/2001, kā tas izriet no preambulas trešā un ceturtā apsvēruma, bet tās necēla prasību par šīs regulas atcelšanu saskaņā ar EKL 230. pantu, tās nevar valsts tiesās apgalvot, ka šī regula ir prettiesiska. Padome uzskata, ka no reģistrācijas, kas veikta saskaņā ar šo regulu, skaidri izriet, ka var tikt skarta apzīmējuma "Bavaria" izmantošana. Tādējādi *Bavaria* varēja skaidri saprast šīs reģistrācijas sekas.

33. Ievada jautājums, kuru šajā sakarā izvirzīja iesniedzējtiesa, kā arī vairāki lietas dalībnieki, ir par to, vai pirmais iesniegtais jautājums, ar kuru tiek apstrīdēta Regulas Nr. 1347/2001 spēkā esamība, kā arī noteiktas tiesību normas Regulā Nr. 2081/92, uz kuras tā ir balstīta, ir nepieņemams sakarā ar faktu, ka *Bavaria* un *Bavaria Italia* necēla prasību atcelt Regulu Nr. 1347/2001 Pirmās instances tiesā EKL 230. pantā noteiktajā termiņā, kaut gan tām varēja būt tiesības to darīt.

32. *Bavaria*, *Bavaria Italia*, Komisija un Nīderlandes valdība tieši pretēji apgalvo, ka pirmais jautājums ir pieņemams. Šīs lietas dalībnieces apgalvo, ka *Bavaria* un *Bavaria Italia* varēja būt pamatotas šaubas par to, vai Regulas Nr. 1347/2001 tiesību normas tās skāra tieši un individuāli, jo šīs regulas iedarbība attiecībā uz šīm sabiedrībām izrietēja no valsts tiesas attiecīgajā lietā veiktās Regulas Nr. 2081/92 13. un 14. panta piemērošanas, kuri regulē pastāvošo preču zīmju un vēlāk reģistrēto AĢIN līdzāspastāvēšanu. Šajā

34. Kā izriet no judikatūras lietā *TWD Textilwerke Deggendorf*, fiziska vai juridiska persona principā nevar netieši apstrīdēt Kopienu iestādes tiesību akta spēkā esamību, izmantojot lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja šai personai būtu bijušas tiesības to darīt tieši, pamatojoties uz EKL 230. pantu<sup>7</sup>.

<sup>7</sup> — Skat. Tiesas 1994. gada 9. marta spriedumu lietā *TWD Textilwerke Deggendorf* (Recueil, I-833. lpp., 13.–15. punkts) un Tiesas 2001. gada 15. februāra spriedumu lietā *Nachi Europe* (Recueil, I-1197. lpp., 36. punkts).

35. Šis ierobežojums apstrīdēt Kopienu tiesību aktu, izmantojot lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir paredzēts, lai ņemtu vērā tiesiskās palāvības principu, atturot no Kopienu pasākumu, kas ietver juridiskas sekas, apstrīdēšanas bez ierobežojuma. Pretējā gadījumā persona varētu pārvarēt Kopienu pasākuma, uz kuru ir balstīts šai personai nelabvēlīgais lēmums, galīgo raksturu, kas izpaužas pret šo personu, pat pēc termiņa, kas paredzēts, lai celtu tiešu prasību saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu<sup>8</sup>.

36. Tomēr, kā skaidri izriet no pastāvīgās judikatūras, personai valsts tiesā ir liegts izvirzīt Kopienu tiesību akta prettiesiskumu un netieši apstrīdēt tā spēkā esamību saskaņā ar EKL 234. pantu tikai tad, ja šīs personas tiesības celt prasību par šī tiesību akta atcelšanu saskaņā ar EKL 230. pantu bija gan nepārprotamas, gan neradīja šaubas<sup>9</sup>.

37. Tādējādi, tā kā šī lieta attiecas uz regulu, uzdodamais jautājums ir par to, vai *Bavaria* un *Bavaria Italia* prasība sakarā ar Regulu Nr. 1347/2001 neapšaubāmi būtu bijusi pieņemama, jo praksē šīs regulas tiesību

normas ir lēmums, kas *Bavaria* un *Bavaria Italia* skar tieši un individuāli<sup>10</sup>.

38. Manuprāt, nav pierādīts, ka tas tā ir šajā gadījumā.

39. Saistībā ar, pirmkārt, kritēriju par tiešo skaršanu<sup>11</sup> ir jānorāda, ka tas, vai un kādā mērā sabiedrību un preču zīmju īpašnieku, kas nav sabiedrība, kas izmanto nosaukumu "Bayerisches Bier", kurš reģistrēts ar Regulu Nr. 1347/2001 kā AĢIN, juridisko situāciju ietekmē šī regula, ir atkarīgs no aizsardzības apjoma, kas piesaistīts šai reģistrācijai. Tādējādi, vai tāda nosaukuma kā "Bavaria" izmantotāju skar tas, ka "Bayerisches Bier" ir reģistrēts kā AĢIN, būtībā ir atkarīgs no tā, vai attiecīgā nosaukuma izmantošana aizskar AĢIN saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 13. panta noteikumiem vai, ja attiecīgais nosaukums ir aizsargāts kā preču zīme, saskaņā ar šīs regulas 14. pantu.

40. Tomēr atbilde uz šo jautājumu neizriet automātiski vai tāpat vien no Regulas

8 — Šajā sakarā skat. iepriekš 7. zemsvītras piezīmē minētos spriedumus lietā *TWD Textilwerke Deggendorf*, 16.–18. punkts; lietā *Nachi Europe*, 37. punkts, un Tiesas 2007. gada 8. marta spriedumu lietā *C-441 Roquette Frères* (Krājums, I-1993. lpp., 40. punkts).

9 — Šajā sakarā skat. it īpaši iepriekš 7. zemsvītras piezīmē minētos spriedumus lietā *TWD Textilwerke Deggendorf*, 24. un 25. punkts; lietā *Nachi Europe*, 37. punkts; iepriekš 8. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Roquette Frères*, 40. un 41. punkts, un Tiesas 1996. gada 12. decembra spriedumu lietā *C-241/95 Accrington Beef u.c. (Recueil, I-6699. lpp., 15. punkts)*.

10 — Skat. iepriekš 8. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Roquette Frères*, 41. punkts, un iepriekš 7. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Nachi Europe*, 37. punkts.

11 — Skat. saistībā ar šo kritēriju it īpaši Tiesas 1998. gada 5. maija spriedumu lietā *C-386/96 P Dreyfus/Komisija (Recueil, I-2309. lpp., 43. punkts un tajā minētā judikatūra)*.

Nr. 1347/2001 vai Regulas Nr. 2081/92, kā to turklāt ataino pati šīs lietas būtība.

41. Šajā sakarā, kā to pareizi norādījuši daži šī procesa dalībnieki, saistībā ar, konkrētāk, Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktu valsts tiesai ir jāizlemj, vai šajā tiesību normā noteiktie nosacījumi ir izpildīti un vai līdz ar to tādas preču zīmes kā “Bavaria” izmantošana var tikt turpināta<sup>12</sup>.

42. Visbeidzot, ir vismaz apšaubāmi — un tas ir arī jautājums, kas tiek izvirzīts šajā procesā —, cik lielā mērā *Bavaria* juridisko situāciju var ietekmēt regulas preambulas trešais un ceturtais apsvērums paši par sevi.

43. Ņemot vērā iepriekš minēto, manuprāt, nevar teikt, ka ir nepārprotami tas, ka *Bavaria* tieši skar Regula Nr. 1347/2001 kopsakarā ar Regulu Nr. 2081/92, lai varētu celt prasību par tiesību akta atcelšanu saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu.

12 — Skat. Tiesas 1999. gada 4. marta spriedumu lietā C-87/97 *Gorgonzola* (*Recueil*, I-1301. lpp., 36. lpp.), skat. arī šī sprieduma 156.–158. punktu.

44. Saistībā ar, otrkārt, prasību, ka apstrīdētajam pasākumam ir individuāli jāskar personas, kas to apstrīd, t.i., ka atbilstoši “*Plaumann* kritērijiem” tās tiek skartas “sakarā ar noteiktām īpašībām, kas tām ir sevišķas, vai sakarā ar apstākļiem, saistībā ar kuriem tās atšķiras no visām citām personām”<sup>13</sup>, manuprāt, šī lieta ir jānošķir no sprieduma lietā *Codorniu*, uz kuru ir norādījuši vairāki šī procesa dalībnieki.

45. Pirmkārt, atšķirībā no lietas *Codorniu*, kurā bija skaidrs, ka attiecīgā Kopienas tiesību norma, rezervējot tiesības izmantot vārdu “*crémant*” tikai ražotājiem no Francijas un Luksemburgas, liedza *Codorniu* izmantot tās grafisko preču zīmi “*Grand Cremant de Codorniu*”<sup>14</sup>, šajā lietā ir daudz mazāk acīmredzams, kādā mērā AĢIN “*Bayerisches Bier*” konkrēti skar preču zīmes “*Bavaria*” izmantošanu un tādējādi nošķir šo preču zīmes īpašnieku no visiem citiem tirgus dalībniekiem šīs judikatūras nozīmē.

46. Otrkārt un, iespējams, pat daudz svarīgāk, ir jānorāda, ka — lai gan ir taisnība, ka preču zīme “*Bavaria*” tāpat kā preču zīme “*Høker*

13 — Skat. Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedumu lietā 25/62 *Plaumann/Komisija* (*Recueil*, 199. lpp.), 1994. gada 18. maija spriedumu lietā C-309/89 *Codorniu* (*Recueil*, I-1853. lpp., 20. punkts) un 2002. gada 25. jūlija spriedumu lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores/Padome* (*Recueil*, I-6677. lpp., 36. punkts).

14 — Iepriekš 13. zemesvitrās piezīmē minētais spriedums lietā *Codorniu*, 21. un 22. punkts.

Bajer” ir izslēgta ar to, ka uz to tieši ir norādīts apstrīdētās regulas preambulas trešajā un ceturtajā apsvērumā —, manuprāt, ir jāņem vērā arī šīs norādes būtība, proti, apgalvojums, kas norāda, ka preču zīmes “Bavaria” izmantošanu nelabvēlīgi neskartu “Bayerisches Bier” kā AĢIN reģistrēšana.

2) Par lietas būtību

a) Pirmais apakšjautājums, kas attiecas uz Regulas Nr. 2081/92 juridisko pamatu

47. No tā izriet, ka *Bavaria* un *Bavaria Italia*, manuprāt, varēja būt pamatotas šaubas par to, vai tās tieši un individuāli skar Regula Nr. 1347/2001 kopsakarā ar Regulu Nr. 2081/92, un ka nav acīmredzams tas, ka prasība, kas celta saskaņā ar EKL 230. pantu, būtu bijusi pieņemama<sup>15</sup>.

49. Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa uzdod jautājumu par Regulas Nr. 2081/92 tiesiskumu, jo tā attiecas uz alu. Tā kā alus ir alkoholisks dzēriens, to nevar uzskatīt par “pārtikas produktu” un līdz ar to tas būtu bijis jāizslēdz no šīs regulas piemērošanas jomas. Iesniedzējtiesa arī apšaubā Regulas Nr. 2081/92 tiesiskumu, jo, tā kā alus nav starp “lauksaimniecības produktiem”, kas uzskaitīti EK līguma I pielikumā, EKL 32. pants un EKL 37. pants nav pienācīgs juridiskais pamats šīs regulas pieņemšanai.

i) Lietas dalībnieku galvenie argumenti

48. Tādēļ es uzskatu, ka pirmais iesniegtais jautājums ir pieņemams.

50. Nīderlandes valdībai, *Bavaria* un *Bavaria Italia* ir vienas un tās pašas bažas, kas paustas pirmajā apakšjautājumā. *Bavaria* un *Bavaria Italia* apgalvo, ka alus iekļaušana “pārtikas produktu” ir patvaļīga un nepareiza un ka alu vajadzēja izslēgt no Regulas Nr. 2081/92 piemērošanas jomas tādā pašā veidā, kā vins tika izslēgts saskaņā ar šīs regulas 1. panta 1. punkta otro daļu. Tās piebilst, ka Regula Nr. 2081/92 un Nr. 1347/2001 alu neaptver tikai vienā punktā. *Bavaria* un *Bavaria Italia*

15 — Man ir jāpiebilst, ka, ja Tiesa konstatētu šajos faktiskajos un juridiskajos apstākļos, kas ir šīs lietas pamatā un atbilstoši kuriem pašā attiecīgajā regulā bija norādīts, ka *Bavaria* varētu neskart attiecīgā reģistrācija, *Bavaria* tomēr vajadzēja celt prasību atcelt tiesību aktu, un ja Tiesa tādejādi ieņemtu relatīvi ierobežojošu nostāju par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par spēkā esamību pieņemamību, tam varētu būt iedarbība, kas veicinātu nevajadzīgas “preventīvas” prasības atcelt tiesību aktus, kuras, piemēram, celtu preču zīmju īpašnieki, un šāda situācija nebūtu efektīvas Kopienas tiesu darbības interesēs.

uzskata, ka AĢIN kā īstu intelektuālā īpašuma tiesību juridiskais raksturs noteica nepieciešamību balstīt Regulu Nr. 2081/92 nevis uz EKL 37. pantu, bet uz EKL 308. pantu un/vai EKL 94. un 95. pantu.

nepieciešamības izslēgt visus alkoholiskos dzērienus.

51. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija un Padome, un Vācijas, Grieķijas un Itālijas valdības apstrīd iesniedzētiesas ieteikto interpretāciju un apgalvo, ka EKL 37. pants ir pareizais juridiskais pamats Regulas Nr. 2081/92 pieņemšanai. Turklāt un vispārīgākā veidā Itālijas valdība nepieļauj, ka Regulas Nr. 2081/92 tiesiskums var tikt apšaubīts, lai apstrīdētu Regulas Nr. 1347/2001 tiesiskumu.

53. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija un Padome, un Vācijas un Itālijas valdības arī norāda, ka Regulas Nr. 2081/92 primārais un galvenais mērķis ir noteikts EKL 37. pantā un ka saskaņā ar Tiesas judikatūru šī ir tā tiesību norma, kas ir jāizmanto kā juridiskais pamats.

## ii) Vērtējums

52. Vācijas valdība un Padome uzskata, ka alus ir pārtikas produkts, ja to apskata saistībā ar “pārtikas produkta” definīciju, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 178/2002<sup>16</sup> 2. pantā. Turklāt Vācijas valdība, kā arī Itālijas valdība apgalvo, ka Regulas Nr. 2081/92 sistemātiska interpretācija atklāj, ka vina un spirtoto dzērienu izslēgšana no tās piemērošanas jomas ir balstīta uz citiem iemesliem un ka nav

54. Pirmkārt, ir jānoraida uzskats, ka alus nebūtu jāuzskata par “pārtikas produktu” un tādējādi tas kā tāds nevar tikt iekļauts Regulas Nr. 2081/92 I pielikumā. Šis uzskats ir ne tikai pretrunā lielajai nozīmei, kāda tradicionāli ir alum gastronomijā un ēšanas paradumos vairākās dalībvalstīs, kā to Čehijas valdība uzsvēra tiesas sēdē. Turklāt, kā to ir norādījuši Vācijas valdība un Padome, šķiet, ka alus atbilst, piemēram, definīcijai “pārtikas produkts”, kas izklāstīta Regulas Nr. 178/2002 2. pantā, saskaņā ar kuru “pārtika” jeb “pārtikas produkts” “ir jebkura

16 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.).

apstrādāta, daļēji apstrādāta vai neapstrādāta viela vai produkts, kas paredzēts cilvēkiem uzturam vai ko saprātīgi paredzamos apstākļos cilvēki varētu lietot uzturā”.

izklāstīto kopējās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanu<sup>17</sup>.

55. Otrkārt, ir jānorāda, ka no fakta, ka Kopienų likumdevējs nolēma izslēgt no šīs regulas piemērošanas jomas vīna produktus un spirtotos dzērienus (kā tas ir norādīts Regulas Nr. 2081/92 1. panta 1. punktā), nevar secināt, ka tas nebija kompetents iekļaut jebkuru alkoholisko dzērienu vai, konkrētāk, alu šīs regulas piemērošanas jomā. Kā izriet no Regulas Nr. 2081/92 preambulas astotā apsvēruma, vīni un spirtotie dzērieni netika iekļauti šajā regulā, jo šos dzērienus jau aptvēra specifiski Kopienų tiesību akti, kas paredzēja augstāku aizsardzības līmeni.

57. Tāpat saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja Kopienų pasākuma izvērtēšana parāda, ka tam ir divi mērķi vai ka tam ir divas sastāvdaļas, un ja vienu no tām var atzīt par galveno vai dominējošo, bet otrai ir tikai palīgraksturs, tiesību akts ir jābalsta tikai uz vienu juridisko pamatu, proti, uz to, ar ko saistīts galvenais vai dominējošais mērķis vai sastāvdaļa<sup>18</sup>.

58. Tiesa līdzīgā veidā ir nospriedusi gadījumā, kas pēc konteksta ir salīdzināms ar gadījumu šajā lietā, ka, ja likumdošanas pasākums veicina viena vai vairāku kopējās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanu, kas izklāstīti EKL 33. pantā, tas ir jāpieņem uz EKL 37. panta pamata, kaut gan papildus tam, ka tas būtībā attiecas uz produktiem, kas minēti Līguma pielikumā, uz kuru izdarīta atsauce ar šo pantu, tas aptver arī citus produktus, kas nav ietverti šajā pielikumā<sup>19</sup>.

56. Treškārt, saistībā ar EKL 37. panta izmantošanu par juridisko pamatu, lai gan alus nav viens no pārtikas produktiem, kas minēti EK līguma I pielikumā, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis pants ir pienācīgs juridiskais pamats jebkuram tiesību aktam attiecībā uz lauksaimniecības produktu, kuri uzskaitīti Līguma I pielikumā, ražošanu vai tirgošanu, kas veicina viena vai vairāku EKL 33. pantā

17 — Šajā sakarā skat. Tiesas 1988. gada 23. februāra spriedumu lietā 68/86 Apvienotā Karaliste/Padome (*Recueil*, 855. lpp., 14. punkts), 1988. gada 23. februāra spriedumu lietā 131/86 Apvienotā Karaliste/Padome (*Recueil*, 905. lpp., 19. punkts), 1989. gada 16. novembra spriedumu lietā C-131/87 Komisija/Padome (*Recueil*, 3743. lpp., 28. punkts) un 1998. gada 5. maija spriedumu lietā C-180/96 Apvienotā Karaliste/Komisija (*Recueil*, I-2265. lpp., 133. punkts).

18 — Skat. it īpaši Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-338/01 Komisija/Padome (*Recueil*, I-4829. lpp., 55. punkts), 1993. gada 17. marta spriedumu lietā C-155/91 Komisija/Padome (*Recueil*, I-939. lpp., 19. un 21. punkts) un 2001. gada 30. janvāra spriedumu lietā C-36/98 Spānija/Padome (*Recueil*, I-779. lpp., 59. punkts).

19 — Šajā sakarā skat. Tiesas 1989. gada 16. novembra spriedumu lietā C-11/88 Komisija/Padome (*Recueil*, 3799. lpp., 15. punkts) un iepriekš 17. zemesvītras piezīmē minēto spriedumu lietā Apvienotā Karaliste/Komisija, 133. un 134. punkts.

59. Šajā sakarā šķiet, ka Regula Nr. 2081/92 varēja pienācīgi tikt pieņemta uz EKL 37. panta pamata, jo ir skaidrs, ka tā galvenokārt aptver produktus, kas ir uzskaitīti Līguma I pielikumā, un papildus tam tikai ierobežotu skaitu citu produktu, tādus kā alus, kuri nav minēti šajā pielikumā. Tādējādi fakts, ka regulā ir arī atsauces uz alu, kas nav minēts Līguma I pielikumā, manuprāt, neliek apšaubīt izvēli izmantot EKL 37. pantu kā juridisko pamatu, it īpaši tādēļ, ka alus ir produkts, kura ražošana un tirdzniecība nepārprotami veicina kopējās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanu.

nevienā tiesību normā nav paredzētas attiecīgo tirgus dalībnieku tiesības iebilst pret reģistrāciju.

i) Lietas dalībnieku galvenie argumenti

60. Tādēļ es uzskatu, ka pamats par spēkā neesamību, kas attiecas uz Regulas Nr. 2081/92 juridisko pamatu, nav pamatots.

62. Nīderlandes valdība, *Bavaria* un *Bavaria Italia* uzskata, ka otrajā apakšjautājumā norādītie spēkā neesamības argumenti ir pamatoti.

b) Otrais apakšjautājums par Regulas Nr. 2081/92 17. panta spēkā esamību

61. Ar otro apakšjautājumu valsts tiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 2081/92 17. pants — sakarā ar kuru tika pieņemta Regula Nr. 1347/2001 — nav spēkā, jo tajā noteiktais paātrinātais reģistrācijas process nepārprotami pārkāpj pārskatāmības principu un tiesiskās palāvēības principu tādēļ, ka

63. *Bavaria* un *Bavaria Italia* norāda uz atšķirību starp Regulas Nr. 2081/92 17. pantu un šīs regulas 7. pantu, kas tieši nosaka tiesības izteikt iebildumus pret parasto reģistrācijas procesu. Regulas Nr. 692/2003 preambulas trīspadsmitajā apsvērumā ir netieši atzīts, ka Regulas Nr. 2081/92 17. pants nav spēkā. Turklāt spriedums lietā *Carl Kühne* u.c.<sup>20</sup>, pēc to domām, nav piemērojams šajā lietā tiktāl, ciktāl minētajā lietā attiecīgās trešās personas varēja aktīvi piedalīties valsts procesā, saskaņā ar kuru Vācijas valdība bija iesniegusi reģistrācijas pieteikumu.

20 — Tiesas 2001. gada 6. decembra spriedums lietā C-269/99 (*Recueil*, I-9517. lpp.).

64. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Padome un Vācijas, Grieķijas un Itālijas valdības apstrīd iesniedzējtiesas piedāvāto interpretāciju. Tās būtībā apgalvo — lai gan Regulas Nr. 2081/92 17. pantā nav noteiktas tiesības iesniegt iebildumu tādā veidā, kā tas ir noteiktas 7. pantā, tomēr attiecīgās trešās personas var brīvi paust savus iebildumus dalībvalsts iestādēs, kuras attiecīgi var šīs personas nosūtīt uz Regulējošo komiteju, kas izveidota saskaņā ar šīs regulas 15. pantu, kā tas turklāt ir noticis šajā lietā. Tās arī uzsver, ka galvenais iemesls Regulas Nr. 2081/92 17. panta atcelšanai bija tas, ka sākotnēji šis pants bija paredzēts tikai kā pagaidu un bija izsmēlis savu iedarbību.

65. Komisija un Padome uzsver, ka Regulas Nr. 2081/92 17. panta tiesiskumu Tiesa ir atzinusi vairākos gadījumos un ka šajā tiesību normā noteiktais process nav tāds, kas izraisa materiāltiesisko reģistrēšanas nosacījumu izvērtēšanu bez pienācīgas rūpības — drīzāk tieši pretēji, kā tas izriet no šīs lietas. Tās piebilst, ka Regulas Nr. 692/2003 preambulas trīspadsmitajā apsvērumā tikai izklāstīti noteikti apsvērumi par grūtībām, kas izriet no tā, ka nav tiesību iesniegt iebildumus saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantu, bet tas tomēr neliek apšaubīt šīs tiesību normas tiesiskumu.

## ii) Vērtējums

66. Pretēji Nīderlandes valdības, *Bavaria* un *Bavaria Italia* uzskatam no sprieduma lietā *Carl Kühne* u.c.<sup>21</sup> var secināt, ka vienkāršoto reģistrācijas procesu, kas noteikts Regulas Nr. 2081/92 17. pantā, Tiesa neuzskatīja par prettiesisku tāpēc, ka — pretēji stāvoklim saskaņā ar parasto procesu, uz kuru attiecas šīs regulas 7. pants, — tas neļāva ieinteresētajām trešām personām iebilst pret ierosināto reģistrāciju.

67. Šajā lietā Tiesa konstatēja — lai gan tika izdarīta atsauce uz faktu, ka vienkāršotais reģistrācijas process nesniedza trešām personām tiesības iesniegt iebildumus pret ierosināto reģistrāciju, šī procesa piemērošana bija tiesiska pat tad, ja trešās personas bija valsts līmenī izteikušas iebildumus pret attiecīgās norādes reģistrāciju<sup>22</sup>. Šajā sakarā Tiesa arī apstiprināja, ka tas patiešām ir valsts līmenis, kurā ir jāņem vērā iespējamie to trešo personu iebildumi, kuras uzskata, ka reģistrācija vai reģistrācijas pieteikums pārkāpj to tiesības<sup>23</sup>.

68. Šajā sakarā, kā to norādījusi Vācijas valdība, arī ieinteresētās personas no citām dalībvalstīm varēja iesniegt iebildumus kompetentajām Vācijas iestādēm — vai savai

21 — Iepriekš minēts iepriekš 20. zemsvītras piezīmē.

22 — Šajā sakarā skat. it īpaši sprieduma 35. un 40. punktu.

23 — Šajā sakarā skat. sprieduma 41., 57. un 58. punktu.

dalībvalstij — par attiecīgā AĢIN reģistrāciju, kaut gan vienkāršotā procesa piemērošanas tiesiskums tieši pretēji, kā to var secināt no sprieduma lietā *Carl Kühne* u.c., nav atkarīgs no tā, vai trešās personas faktiski izmanto šo iespēju<sup>24</sup>.

69. Turklāt no Tiesai iesniegtās informācijas izriet, ka *Bavaria* faktiski varēja likumdošanas procesā, kurā tika pieņemta Regula Nr. 1347/2001, ar Nīderlandes iestāžu starpniecību savus uzskatus darīt zināmus Komisijai un šajā sakarā iesniegt detalizētus apsvērumus.

70. Saistībā ar vienkāršotā procesa atcelšanu, kura tika paveikta ar Regulu Nr. 692/2003, un saistībā ar šīs regulas preambulas trīspadsmīto apsvērumu, kurā ir izdarīta atsauce uz šo atcelšanu, es piekřītu Padomei un Komisijai, ka apsvērumš nav Kopienu likumdevēja pausta “atzišana”, ka tādējādi atceltais vienkāršotais process ir prettiesisks. Pirmkārt, šo apsvērumu var saprast vienkārši kā atzišanu, ka šis process rada bažas par tiesisko palāvību un pārrēdzamību, kas nav tik stingrs formulējums kā tas, ka tas ir prettiesisks šī iemesla dēļ. Otrkārt un katrā ziņā, tas, vai tāda Kopienu tiesību sekundāro tiesību norma kā Regulas Nr. 2081/92 17. pants ir vai nav prettiesiska, nav atkarīgs no iespējamās

norādes šajā sakarā, ko veicis Kopienu likumdevējs Kopienu tiesību akta, ar kuru tiek grozīta šī tiesību norma, preambulā.

71. Līdz ar to pamats, ar kuru tiek apstrīdēta Regulas Nr. 2081/92 17. panta spēkā esamība, nav pamatots.

c) Trešais, ceturtais un piektais apakšjautājums par iespējamu procesuālo prasību neievērošanu

72. Ar šiem jautājumiem, kurus ir atbilstoši izvērtēt kopā, iesniedzējtiesa, pirmkārt, jautā, vai norāde “Bayerisches Bier” atbilst vienkāršotā procesa piemērošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantu, t. i., vai laikā, kad tika iesniegts reģistrācijas pieteikums, attiecīgā norāde bija “likumīgi aizsargāta” vai “izveidojusies sakarā ar izmantošanu” dalībvalstī, kura bija iesniegusi reģistrācijas pieteikumu. Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā, vai Regula Nr. 1347/2001 ir spēkā neesoša, jo AĢIN “Bayerisches Bier” reģistrācijas priekšnosacījumus pienācīgi neizvērtēja ne Vācijas valdība, ne Komisija un šīs norādes reģistrācijas pieteikums nebija iesniegts laikā.

24 — Skat. šī sprieduma 40. punktu.

i) Lietas dalībnieku galvenie argumenti

73. *Niederlandes valdība, Bavaria un Bavaria Italia* apgalvo, ka nebija izpildīts neviens no nosacījumiem, kas noteikti Regulas Nr. 2081/92 17. pantā, un ka Regula Nr. 1347/2001 ir spēka neesoša iesniedzējtiesas norādīto iemeslu dēļ.

74. Saistībā ar nosacījumu, ka nosaukumam ir jābūt “likumīgi aizsargātam”, *Bavaria* un *Bavaria Italia* norāda, ka reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā Vācijā nepastāvēja sistēma, kas tieši darbotos ar ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu tiesisko aizsardzību. Šajā aspektā tās norāda, ka ne negodīgas konkurences noteikumus, ne kolektīvos apzīmējumus, kas reģistrēti *Bayerischer Brauerbund* vārdā, nevar uzskatīt par tiesisko aizsardzību Regulas Nr. 2081/92 17. panta nozīmē — un tas pats ir apstiprinājis arī saistībā ar divpusējiem nolīgumiem par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, kas parakstītas starp Vāciju un Franciju (1960), Itāliju (1963), Grieķiju (1964), Šveici (1967) un Spāniju (1970)<sup>25</sup>.

25 — Francija: *BGBL* 1961 II, 23. lpp. (1960. gada 8. marta Konvencija, *United Nations Treaty Series (UNTS)* 1969 II Nr. 2064, 747. sēj., 2. lpp.); Itālija: *BGBL* 1965 II, 157. lpp. (1963. gada 23. jūlija Konvencija, *United Nations Treaty Series (UNTS)* 1967 II Nr. 1815); Grieķija: *BGBL* 1965 II, 177. lpp. (1964. gada 16. aprīļa Konvencija, *United Nations Treaty Series (UNTS)* 1972 II Nr. 564, 609. sēj., 27. lpp.); Šveice: *BGBL* 1969 II, 139. lpp., un *BGBL* 1965 II, 157. lpp. (1967. gada 7. marta Konvencija), un Spānija: *BGBL* 1972 II, 110. lpp. (1970. gada 11. septembra Konvencija, *United Nations Treaty Series (UNTS)* 1995 II Nr. 492, 992. sēj., 87. lpp.).

75. Saistībā ar nosacījumu, ka nosaukumam ir jābūt tādām, ka tas ir “izveidojies sakarā ar izmantošanu”, *Bavaria* un *Bavaria Italia* apgalvo, ka norāde “Bayerisches Bier” nekad nav apzīmējusi kādu individuālu produktu: tieši pretēji, tā apzīmē jebkura tipa alu, kas ir ražots Bavārijā, kaut gan šo alu īpašības ļoti atšķiras.

76. *Bavaria* un *Bavaria Italia* apgalvo, ka, ņemot vērā apgalvojumus, kas tika izteikti reģistrācijas pamatošanai, un tajos ietvertos materiāltiesiskos apsvērumus, bija acīmredzams, ka reģistrācijas pieteikums nebija pamatots un ka līdz ar to gan Vācijas valdības, gan Komisijas veiktajā pārbaudē, vai bija izpildīti Regulas Nr. 2081/92 nosacījumi, bija pieļauta acīmredzama kļūda. *Bavaria* un *Bavaria Italia* šajā sakarā apgalvo, ka ar sākotnējo pieteikumu tika izdarīta vispārēja atsauce uz visiem alus tipiem, kas tiek ražoti Bavārijā, nenošķirot tos no citiem aliem, un ka pamatojums, kas sniegts Regulā Nr. 1347/2001, nav pietiekams.

77. Nobeigumā *Bavaria* un *Bavaria Italia* apgalvo, ka grozījumi reģistrācijas pieteikumā, kas tika veikti pēc termiņa, kurš noteikts Regulas Nr. 2081/92 17. pantā, ir būtiski un ka tādēļ var likumīgi secināt, ka pieteikums netika iesniegts laikus.

78. Ieņemot pretēju nostāju, *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Padome un Vācijas, Grieķijas un Itālijas valdības būtībā apgalvo, ka Regulas Nr. 2081/92 17. pantā noteiktie nosacījumi šajā lietā ir izpildīti, ņemot vērā iepriekš minētos divpusējos nolīgumus un dokumentus, ko iesniedza Vācijas iestādes. Padome un Itālijas valdība apgalvo, ka jebkurā gadījumā dalībvalstu ziņā ir izvērtēt, vai norāde bija likumīgi aizsargāta vai izveidojusies sakarā ar izmantošanu. Otrkārt, argumenti par AĢIN reģistrācijas priekšnoteikumu izvērtēšanu un reģistrācijas pieteikuma termiņa beigšanos ir nepamatoti, jo pieteikums bija pienācīgi izvērtēts un bija iesniegts laikā. Komisija šajā sakarā uzsver, ka produktu specifiku, kas ir uzskaitītas Regulas Nr. 2081/92 4. panta 2. punktā, būtiskie elementi nekad nav bijuši grozīti.

80. Saistībā ar turpmākajiem grozījumiem sākotnējā pieteikumā, uz kuriem norādīja iesniedzējtiesa, un informācijas apmaiņu, kas notika starp Komisiju un Vācijas iestādēm pēc sešu mēnešu termiņa beigšanās, ir jāatgādina, ka Tiesa spriedumā lietā *Carl Kühne* u.c., kas arī attiecās uz Vācijas valdības iesniegtu pieteikumu, norādīja, ka “pretēji Regulas Nr. 2081/92 5. pantam, kurā skaidri noteikts, ka parastajā procesā reģistrācijas pieteikumam ir jāpievieno specifikācija, regulas 17. pantā ir vienīgi izvirzīta prasība, lai dalībvalstis paziņotu Komisijai to, kurus likumīgi aizsargātos vārdus vai, dalībvalstu, kurās nav aizsardzības sistēmas, gadījumā, to, kurus nosaukumus, kas izveidojušies sakarā ar izmantošanu, tās vēlas reģistrēt”. Tā secināja, ka šajos apstākļos Regulas Nr. 2081/92 17. pants “nevar tikt interpretēts kā tāds, ar kuru dalībvalstīm sešu mēnešu laikā tiek likts paziņot specifikāciju galīgo versiju vai citus atbilstošos dokumentus, lai sakarā ar jebkuru grozījumu sākotnēji iesniegtajā specifikācijā tiktu piemērots parastais process”<sup>26</sup>.

## ii) Vērtējums

79. Saistībā ar jautājumu par Regulas Nr. 2081/92 17. pantā noteiktā sešu mēnešu termiņa ievērošanu, kurš būtu jāizvērtē vispirms, vispirms ir jānorāda, ka nav strīda par to, ka sākotnējo pieteikumu Vācijas valdība iesniedza Komisijai 1994. gada 20. janvārī un tādējādi pirms šī termiņa beigām 1994. gada 26. janvārī.

81. Tādēļ Tiesa šajā lietā konstatēja, ka attiecīgie grozījumi<sup>27</sup>, kas veikti pēc sešu mēnešu termiņa beigšanās, nepadarīja vienkāršotā procesa piemērošanu prettiesisku<sup>28</sup>.

26 — Skat. iepriekš 20. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Carl Kühne* u.c., 32. punkts.

27 — Attiecīgie grozījumi attiecās uz lūgumu reģistrēt ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, nevis cilmes vietas nosaukumu, grozīt aptverto apgabalu un grozīt izejmateriālu proporciju, kuriem ir jābūt ar izcelsmi ārpus šīs teritorijas. Šajā sakarā skat. ģenerālvokāta *Džeikobsa [Jacobs]* secinājumus šajā iepriekš 20. zemsvītras piezīmē minētajā lietā, 40. un 44. punkts.

28 — Skat. šī sprieduma 33. un 34. punktu.

82. Ņemot to vērā un paturot prātā precizitātes un pilnības limeni, ko var saprātīgi sagaidīt no dalībvalsts saistībā ar sākotnējo pieteikumu, kas jāiesniedz Regulas Nr. 2081/92 17. pantā noteiktajā sešu mēnešu laikā, nešķiet, ka reģistrācijas pieteikuma grozījumi un Vācijas valdības šajā lietā iesniegtie papildu dokumenti un informācija par pieteikuma aptvertajiem īpašajiem alus veidiem būtiski grozīja sākotnējā pieteikuma priekšmetu tā, lai padarītu reģistrācijas procesu prettiesisku.

83. Šajā sakarā it īpaši ir jānorāda, ka produkta specifikācijas būtiskie elementi, tādi kā produkta nosaukums un ģeogrāfiskās izcelsmes norāde "Bayerisches Bier", produkta apraksts un ģeogrāfiskā apgabala definīcija, palika negrozīti reģistrācijas procesa laikā.

84. Tādēļ es secinu, ka norādes "Bayerisches Bier" reģistrācijas pieteikums nav jāuzskata par tādu, kas iesniegts pēc Regulas Nr. 2081/92 17. pantā noteiktā termiņa beigām.

85. Lai izvērtētu, vai citi iesniedzējtiesas izvirzītie argumenti par vienkāršotā procesa procesuālo prasību ievērošanu ir pamatoti, ir lietderīgi atgādināt reģistrācijas sistēmā, kas noteikta ar Regulu Nr. 2081/92, paredzēto varas un pienākumu sadali starp attiecīgo

dalībvalsti, no vienas puses, un Komisiju, no otras puses, kuru Tiesa izklāstījusi spriedumā lietā *Carl Kühne* u.c.<sup>29</sup>.

86. Saskaņā ar šo sistēmu gan parastā, gan vienkāršotā procesa kontekstā attiecīgās dalībvalsts ziņā ir pārbaudīt, vai reģistrācijas pieteikums ir pamatots, ievērojot Regulā Nr. 2081/92 noteiktos nosacījumus, un, ja tā uzskata, ka šīs regulas prasības ir izpildītas, nosūtīt šo pieteikumu Komisijai. Komisija pēc tam veic tikai "vienkāršu formālu izvērtēšanu", lai pārbaudītu, vai šīs prasības ir izpildītas<sup>30</sup>.

87. Tiesa attiecināja šo varas dalīšanas sistēmu it īpaši uz faktu, ka ar reģistrāciju tiek pieņemts, ka ir pārbaudīta noteikta skaita nosacījumu izpildīšana, kas lielā mērā prasa detalizētas zināšanas par attiecīgās dalībvalsts īpašo situāciju, kuru šis valsts kompetentās iestādes var pārbaudīt vislabāk<sup>31</sup>.

29 — Iepriekš minēts iepriekš 20. zemsvītras piezīmē, 50.–54. punkts.

30 — Skat. iepriekš 20. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Carl Kühne* u.c., 52. punkts.

31 — Skat. šī sprieduma 53. punktu.

88. Šajā sakarā tiktāl, ciktāl iesniedzējtiesa norāda, pirmkārt, uz to, ka, iespējams, Vācijas valdība pirms pieteikuma iesniegšanas pienācīgi neizvērtēja, vai norādes “Bayerisches Bier” reģistrācijas nosacījumi bija izpildīti, ir pietiekami norādīt, ka valsts tiesas ziņā būtu lemt par reģistrācijas pieteikuma tiesiskumu<sup>32</sup>.

89. Otrkārt, saistībā ar jautājumu, vai Komisija šajā lietā pienācīgi izpildīja savu uzdevumu pārbaudīt, ka bija izpildīti Regula Nr. 2081/92 noteiktie reģistrācijas nosacījumi, ir jānorāda, ka kopumā lietas materiālos nav nekā, kas vispārīgi norādītu, ka Komisija neizpildīja savu pienākumu veikt obligātās formālās pārbaudes. Tieši pretēji, kā Komisija un Padome pamatoti uzsver, ir redzams, ka attiecīgā norāde tika reģistrēta tikai pēc septiņus gadus ilga procesa un pēc plašas jautājuma par to, vai dažādie reģistrācijas noteikumi šajā lietā bija izpildīti, apspriešanas un izvērtēšanas. Šajā sakarā ir arī jāatzīmē, ka Regulas Nr. 1347/2001 preambulas pašā pirmajā apsvērumā ir norādīts, ka tika pieprasīta papildu informācija, lai nodrošinātu, ka “Bayerisches Bier” reģistrācija atbilst Regulas Nr. 2081/92 2. un 4. pantam.

90. Tādēļ, manuprāt, vispārējā kritika par to, ka netika pienācīgi izvērtēts jautājums par reģistrācijas priekšnosacījumu ievērošanu

saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantu, ir acīmredzami nepamatota.

91. Visbeidzot, saistībā ar iesniedzējtiesas izvirzīto jautājumu, vai norāde “Bayerisches Bier” bija “likumīgi aizsargāts nosaukums” vai “izveidojies sakarā ar izmantošanu”, kā tas pieprasīts Regulas Nr. 2081/92 17. pantā, atkal ir jānorāda, ka attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu ziņā ir veikt šo vērtējumu, uz kura pamata Komisija var reģistrēt šo norādi, ja vien šajā vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda<sup>33</sup>.

92. Šajā sakarā ir jānorāda, ka, ciktāl *Bavaria* un *Bavaria Italia* apgalvo, ka Vācijā nebija sistēmas, kas izveidota tieši, lai nodrošinātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu tiesisko aizsardzību, vai sistēmas, kurai būtu līdzīga iedarbība vai mērķis, to argumenti, manuprāt, ir balstīti uz kļūdainu vai katrā ziņā uz pārāk šauru izpratni par Regulas Nr. 2081/92 17. panta 1. punktu. Ir jāņem vērā fakts, ka laikā, kad stājās spēkā ar Regulu Nr. 2081/92

32 — Šajā sakarā skat. iepriekš 20. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Carl Kühne* u.c., 57. un 58. punkts.

33 — Šajā sakarā skat. iepriekš 20. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Carl Kühne* u.c., it īpaši 60. punkts.

izveidotā Kopienu aizsardzības sistēma, šāda veida cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēma nepastāvēja vairākās dalībvalstīs, tostarp Vācijā<sup>34</sup>. Tādēļ vārdi “likumīgi aizsargātie nosaukumi” un vārdi “izveidojies sakarā ar izmantošanu” nebūtu jāinterpretē šauri, jo jebkuras interpretācijas rezultātam ir jābūt tādām, lai tas ļautu dažādām dalībvalstīm neatkarīgi no to dažādajām tiesību tradīcijām pieteikt reģistrācijai nosaukumus un norādes saskaņā ar vienkāršoto procesu.

93. Līdz ar to es piekřītu Vācijas valdībai, ka pieci divpusējie nolīgumi par norādes “Bayerisches Bier” aizsardzību, uz kuriem izdarīta atsaucē reģistrācijas pieteikumā, paši par sevi būtu pietiekami, lai konstatētu šī nosaukuma tiesisko aizsardzību Vācijā vienkāršotā procesa piemērošanas nolūkos.

94. Turklāt katrā ziņā šķiet, ka no šiem nolīgumiem, kopsakarā ar dažādām alus etiķetēm, kurās ietverts nosaukums “Bayerisches Bier”, un noteiktām publikācijām, kuras iesniegusi Vācijas valdība, Komisija secināja, ka šis nosaukums bija izveidojies sakarā ar izmantošanu; tas ir secinājums,

kuru, manuprāt, var pamatoti izdarīt vai kuru katrā ziņā var izdarīt, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu. Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka tiesiskā aizsardzība un nosaukuma izmantošana nav viens otru izslēdzoši jēdzieni, it īpaši tādēļ, ka nosaukuma izmantošana dažās sistēmās var būt pat priekšnoteikums tā tiesiskai aizsardzībai.

95. No tā izriet, ka Komisija varēja pamatoti pieņemt norādes “Bayerisches Bier” atbilstību nosacījumiem par likumīgo aizsardzību un par nosaukuma izveidošanos sakarā ar izmantošanu, lai būtu atļauta reģistrācija saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantā noteikto vienkāršoto procesu.

96. Līdz ar to ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesas izklāstītie argumenti, ka, iespējams, nav ievērotas procesuālās prasības, lai piemērotu vienkāršoto procesu saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantu, ir nepamatoti.

34 — Skat. iepriekš 20. zemsivētras piezīmē minēto spriedumu lietā *Carl Kühne* u.c., 33. punkts; šajā sakarā skat. arī Tiesas 2005. gada 25. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-465/02 un C-466/02 Vācija un Dānija/Komisija (Krājums, I-9115. lpp., 98. punkts).

d) Sestais un septītais apakšjautājums par materiāltiesisko prasību, kuras noteiktas Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 3. panta 1. punktā un 17. panta 2. punktā, iespējamu neievērošanu

ļos, kuros nav to īpaši attaisnojoša faktora, ir Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Otrkārt, nav tiešas saiknes starp attiecīgā alus kvalitāti, reputāciju un citu īpašību un tā ģeogrāfisko izcelsmi Bavārijā.

97. Ar šiem jautājumiem, kurus ir pienācīgi izvērtēt kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai “Bayerisches Bier” kā AĢIN reģistrācija varētu būt spēkā neesoša tiktāl, ciktāl šis nosaukums faktiski ir “sugas vārds” un tam *Warsteiner Brauerei* nozīmē<sup>35</sup> nav tiešas saiknes starp īpašo kvalitāti, reputāciju vai citām īpašībām un tā konkrēto izcelsmi (Bavārija), kā rezultātā tas neizpilda materiāltiesiskos nosacījumus, kas noteikti Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 3. panta 1. punktā un 17. panta 2. punktā.

100. Pēc tam *Bavaria* un *Bavaria Italia* apgalvo, ka norādes “Bayerisches Bier” sugas vārda raksturs parādījās sakarā ar Bavārijas ražošanas metodes, kas balstās uz apakšējo fermentāciju, plašo izmantošanu. Viens no veidiem, kādā izpaužas šī apgalvojuma patiesums, ir, ka vārdu “Bavaria” vai tā tulkojumu citās valodās izmanto visā pasaulē, tostarp Vācijā, kā nosaukumu, preču zīmju un etiķešu elementu un kā sinonīmu vārdam “alus” vismaz trīs dalībvalstīs (Dānija, Zviedrija un Somija).

i) Lietas dalībnieku galvenie argumenti

98. Nīderlandes valdība, *Bavaria* un *Bavaria Italia* uzskata, ka šajos apakšjautājumos izvirzītie argumenti par spēkā neesamību ir pamatoti.

101. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Padome un Vācijas, Grieķijas un Itālijas valdības apstrīd iesniedzējtiesas piedāvāto interpretāciju.

99. Pirmkārt, *Bavaria* un *Bavaria Italia* norāda, ka, tā kā Bavārija esot valsts, AĢIN reģistrācija ar tādu pašu nosaukumu apstāk-

102. Tieši saistībā ar nosacījumiem, kas noteikti Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, Komisija vispirms

35 — Tiesas 2000. gada 7. novembra spriedums lietā C-312/98 (*Recueil*, I-9187. lpp.).

apgalvo, ka attiecīgās dalībvalsts ziņā ir pārbaudīt, vai tie ir izpildīti, jo Komisijas un Padomes veiktā kontrole ir perifēriska un attiecas tikai uz acimredzamas kļūdas neesamības apstiprināšanu.

ii) Vērtējums

103. Katrā ziņā, kā apgalvo *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Padome un Vācijas un Itālijas valdības, saskaņā ar Regulu Nr. 1347/2001 faktors, kas pamato “Bayerisches Bier” kā AĢIN reģistrāciju, ir ne tik daudz alus kvalitāte vai cita īpašība, bet tā reputācija. Turklāt ir skaidrs, ka “valsts” attiecas uz dalībvalsti vai trešo valsti, bet ne uz reģionu.

104. Saistībā ar šī termina sugas vārda raksturu šīs personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav nekā, kas padarītu spēkā neesošu argumentāciju, kas izklāstīta Regulas Nr. 1347/2001 preambulas apsvērumos. Itālijas valdība piebilst, ka šis ir jautājums, kuru var izvirzīt tikai reģistrācijas procesa laikā, un ka jebkurā gadījumā *Bavaria* un *Bavaria Italia* nav pierādījušas, ka reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā norāde bija kļuvusi par sugas vārdu. *Bayerisches Brauerbund* apgalvo, ka šis ir jautājums par faktiem, kuru izvērtēšana nav Tiesas kompetencē saistībā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Vācijas valdība atkal norāda uz divpusējiem nolīgumiem, kas minēti šo secinājumu 74. punktā, kā pierādījumiem tam, ka norāde nav sugas vārds.

105. Vispirms ir jānorāda — lai gan reģistrācija saskaņā ar vienkāršoto procesu paredz, ka attiecīgais nosaukums atbilst Regulas Nr. 2081/92 materiāltiesiskajām prasībām, kas izriet no regulas 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstītās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes definīcijas un no šīs regulas<sup>36</sup> 3. panta 1. punktā un 17. panta 2. punktā noteiktā aizlieguma reģistrēt nosaukumus, kuri ir sugas vārdi vai ir par tiem kļuvuši, un lai gan Komisijai ir pienākums pirms reģistrācijas pārbaudīt, vai šis nosaukums atbilst šīm prasībām<sup>37</sup>, saprātīgai šo jautājumu izvērtēšanai tomēr ir jāpaliek ierobežotai noteiktos aspektos.

106. Šādi ierobežojumi, no vienas puses, izriet no fakta, ka, gluži kā tas izklāstīts iepriekš, Komisijas pienākums pārbaudīt

36 — Šajā sakarā skat. it īpaši Tiesas 1999. gada 16. marta spriedumu apvienotajās lietās C-289/96, C-293/96 un C-299/96 Dānija, Vācija un Francija/Komisija (*Recueil*, I-1541. lpp., 92. punkts).

37 — Šajā sakarā skat. šo secinājumu 86. punktu un iepriekš 36. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu apvienotajās lietās Dānija, Vācija un Francija/Komisija, it īpaši 54. punkts.

Regulas Nr. 2081/92 materiāltiesisko prasību ievērošanu varas dalīšanas rezultātā starp attiecīgo dalībvalsti un Komisiju var būt ierobežots tiktāl, ciktāl šāda pārbaude prasa detalizētas zināšanas par jautājumiem, kurus vislabāk var pārbaudīt šīs valsts kompetentās iestādes<sup>38</sup>.

107. No otras puses, ciktāl Komisijai patiešām ir jāveic nepieciešamais vērtējums par reģistrācijas materiāltiesisko prasību ievērošanu, ir jānorāda, ka tiktāl, ciktāl ir skaidrs, ka šāds vērtējums var ietvert sarežģītus un no faktu viedokļa jutīgas konstatācijas — kas tā it īpaši ir attiecībā uz jautājumiem, vai termins dalībvalstīs tiek izmantots kā sugas vārds —, Komisijai faktiski būtu jāpiešķir noteikta rīcības brīvība<sup>39</sup>.

108. Pamatojoties uz izklāstīto, es nedomāju, ka iesniedzējtiesas izvirzītie apsvērumi par Regulas Nr. 2081/92 materiāltiesiskajām prasībām pierāda, ka nosaukuma “Bayerisches Bier” reģistrācija, kas veikta ar Regulu Nr. 1347/2001, būtu jāuzskata par spēkā neesošu.

38 — Šajā sakarā skat. šo secinājumu 85.–87. punktu un iepriekš 20. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Carl Kühne* u.c., 50.–54. un 59. un nākamie punkti.

39 — Šajā sakarā skat. judikatūru dažādās Kopienų tiesību jomās par pilnvaru izmantošanu, ko veic Kopienų iestādes saistībā ar jautājumiem, kas ietver sarežģītus ekonomiskus un/vai sociālus vērtējumus: it īpaši Tiesas 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā C-99/99 *Itālija/Komisija* (*Recueil*, I-11535. lpp., 26. punkts), 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā C-150/94 *Apvienotā Karaliste/Padome* (*Recueil*, I-7235. lpp., 49. punkts), 2002. gada 12. marta spriedumu apvienotajās lietās C-27/00 un C-122/00 *Omega Air* (*Recueil*, I-2569. lpp., 65. punkts), 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-87/00 *Nicoli/Eridania* (Krājums, I-9397. lpp., 37. punkts), 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-372/97 *Itālija/Komisija* (*Recueil*, I-3679. lpp., 83. punkts) un 1997. gada 6. maija spriedumu lietā C-169/95 *Spānija/Komisija* (*Recueil*, I-135. lpp., 34. punkts).

109. Tiktāl, ciktāl runa ir par Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta ievērošanu, šajā pantā vispirms ir izvirzīta prasība, lai pastāvētu tieša saikne starp produkta īpašo kvalitāti, reputāciju un citu īpašību un tā konkrēto ģeogrāfisko izcelsmi<sup>40</sup>.

110. Šajā sakarā, kā to ir precizējusi Komisija un Padome, lēmums reģistrēt nosaukumu “Bayerisches Bier” kā AĢIN saskaņā ar iesniegto specifikāciju bija galvenokārt balstīts uz reputāciju, kas kopumā, pēc to domām, piemīt alum no Bavārijas.

111. Komisija, acīmredzot, konstatēja, ka Bavārijā ražotā alus īpašā reputācija — vērtējot to reģistrācijas brīdī — sakņojās ilgajās alus darišanas tradīcijās Bavārijā un tur īstenotajos agrīnajos pasākumos, lai nodrošinātu produktiem noteiktu kvalitāti, kā to apliecina, piemēram, vācu 1516. gadā noteiktais “Reinheitsgebot” [Likums par alus tīrību]. Manuprāt, var leģitīmi izdarīt šādu secinājumu.

40 — Skat. iepriekš 35. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Warsteiner Brauerei*, 43. punkts, un Tiesas 1997. gada 7. maija spriedumu apvienotajās lietās no C-312/94 līdz C-324/94 *Pistre* u.c. (*Recueil*, I-2343. lpp., 35. punkts).

112. Tiktāl, ciktāl iesniedzējtiesa arī norādīja, ka pašreiz tirgū nav produkta ar nosaukumu “Bayerisches Bier”, kuram būtu šāda tieša saikne ar izcelsmes vietu, bet drīzāk plašs dažādu tipu alus klāsts, kuriem kopīgs ir tikai tas, ka tie ražoti alus darītavās Bavārijā, šķiet, ka šis iebildums ir balstīts uz nepareizu priekšstatu par AĢIN būtību un uz zināmu neskaidrību starp jēdzienu “AĢIN” un jēdzienu “preču zīme”. Noteicošais, lai reģistrētu AĢIN, ir nevis tas, vai noteikta alus tipa vai zīmola kvalitāte, reputācija vai cita īpašība ir attiecināma uz tā ģeogrāfisko izcelsmi, bet vai šādu saikni var konstatēt starp dzērienu “alus” un attiecīgo ģeogrāfisko izcelsmi. Līdzīgi AĢIN nav paredzēta, lai atšķirtu noteiktu produktu vai ražotāju, bet to var izmantot visi ražotāji un saistībā ar visiem produktiem, šajā gadījumā ar visiem alus tipiem, kuri nāk no attiecīgā ģeogrāfiskā apgabala un kas atbilst attiecīgajam produkta specifikācijām.

113. Otrkārt, Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes definīcija izvirza prasību, lai šāda norāde ietvertu “reģiona, kādas konkrētas vietas vai, izņēmuma gadījumos, kādas valsts nosaukumu”.

114. Kaut gan vēl joprojām izņēmuma kārtā ir iespējams reģistrēt attiecīgo AĢIN, pat ja Bavārija tiktu uzskatīta par “valsti”, es domāju, ka uzskats, kuru atbalsta *Bavaria*, *Bavaria Italia* un Nīderlandes valdība, ir jānoraida.

Bavārija ir *Land* (Federālā zeme) un līdz ar to viena no Vācijas Federālās valsts federālajām vienībām, un nav pamatoti — jo acīmredzams ir tas, ka Vācija ir valsts, — uzskatīt arī Bavāriju par “valsti” Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Tādēļ drīzāk Bavārija būtu jāuzskata par “reģionu” šīs tiesību normas nozīmē, varētu piebilst — par reģionu ar ļoti stipru kultūras identitāti un īpašām tradīcijām, kurās arī alum ir ievērojama vieta.

115. Tādēļ no iesniedzējtiesas iesniegtajiem jautājumiem neizriet, ka “Bayerisches Bier” reģistrācija neatbilda Regulas Nr. 2081/92 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta prasībām.

116. Saistībā ar jautājumu, vai norāde “Bayerisches Bier” būtu jāuzskata par sugas vārdu Regulas Nr. 2081/92 3. panta 1. punkta un 17. panta 2. punkta nozīmē, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu, vai nosaukums ir sugas vārds, ir “jāņem vērā attiecīgā produkta ražošanas vieta tās dalībvalsts iekšienē un ārpus tās, kas ir reģistrējusi attiecīgo nosaukumu, šī produkta patēriņš un veids, kādā patērētāji uztver šo nosaukumu

minētās dalībvalsts iekšienē un ārpus tās, tas, vai pastāv specifisks valsts regulējums attiecībā uz minēto produktu, kā arī tas, kā šis nosaukums ir ticis izmantots Kopienu tiesībās”<sup>41</sup>.

117. Konkrētāk, saistībā ar iesniedzējtiesas izklāstīto argumentu, ka attiecīgā norāde vēsturiski tika izmantota, lai apzīmētu — kopš 19. gadsimta — noteiktu ražošanas metodi, kas balstās uz apakšējo fermentāciju un ir izstrādāta Bavārijā, bet kopš tā laika ir izplatījusies pa visu Eiropu, ir jānorāda, pirmkārt, ka, pat ja tas tā varēja būt, gluži tāpat kā nosaukums, kas sākotnēji saistīja produktus ar noteiktu reģionu, laika gaitā var kļūt par sugas vārdu, ir iespējams, ka sugas vārdi, kas tādi bijuši senāk, var tikt izmantoti produkta ģeogrāfiskās izcelsmes nozīmē, kā tas saskaņā ar Komisijas un Padomes uzskatu bija gadījumā ar “Bayerisches Bier” pēc 1940. gada.

118. Turklāt šajā sakarā, kā norādījusi Komisija un kā izriet arī no Regulas Nr. 1347/2001 preambulas piektā apsvēruma, Komisija aicināja visas dalībvalstis iesniegt informāciju par

nosaukuma “Bayerisches Bier” vai tā daļu izmantošanu, lai, ņemot vērā Kopienas situāciju kopumā, novērtētu, vai tas ir sugas vārds.

119. Kaut arī ir taisnība, ka piecas dalībvalstis, kā to uzsvēra *Bavaria* un *Bavaria Italia*, ir norādījušas, ka šis nosaukums vai tā tulkojumi, iespējams, ir kļuvuši par sugas vārdiem attiecīgajā dalībvalstī, Komisija, izvērtējusi iesniegtos pierādījumus, konstatēja, ka tikai Dānijā termins “bajersk” un “bajer” ir tuvi tam, lai kļūtu par sugas vārdiem, ko izmanto, lai apzīmētu alu.

120. Šī Komisijas veiktā konstatācija, ka vienā dalībvalstī termini, kas ir saistīti ar “Bayerisches Bier”, kļūst par sugas vārdiem, kura ir balstīta uz pierādījumu vērtējumu, kuru es neuzskatu par acīmredzami kļūdainu, pati par sevi neizslēdz to, ka šī norāde var tikt reģistrēta saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 3. panta 1. punktu un 17. panta 2. punktu<sup>42</sup>.

121. No tā izriet, ka iesniedzējtiesas izklāstītie faktori nepamato secinājumu, ka norāde

41 — Skat. Tiesas 2008. gada 26. februāra spriedumu lietā C-132/05 Komisija/Vācija (Krājums, I-957. lpp., 53. punkts) un iepriekš 34. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu apvienotajās lietās Vācija un Dānija/Komisija, 76.–99. punkts.

42 — Šajā kontekstā skat. iepriekš 34. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu apvienotajās lietās Vācija un Dānija/Komisija, 75.–84. punkts.

“Bayerisches Bier” bija reģistrēta pretēji šīs regulas 3. panta 1. punktā un 17. panta 2. punktā noteiktajam aizliegumam reģistrēt nosaukumus, kas ir sugas vārdi vai ir par tiem kļuvuši, vai ka Komisija pārsniedza savu rīcības brīvību, izvērtējot, vai bija izpildīti reģistrācijas nosacījumi.

122. No tā izriet, ka sestajā un septītajā apakšjautājumā izklāstītie argumenti par spēkā neesamību nav pamatoti.

e) Astotais apakšjautājums par materiāltiesisko prasību, kuras noteiktas Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktā, iespējamu neievērošanu

123. Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai “Bayerisches Bier” reģistrāciju būtu bijis jāatsaka saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktu, jo, ņemot vērā *Bavaria* preču zīmju “reputāciju un slavu” un šo preču zīmju izmantošanas ilgumu, norāde “Bayerisches Bier” “varēja maldināt patērētājus par produkta patieso identitāti”.

i) Lietas dalībnieku galvenie argumenti

124. *Nīderlandes valdība, Bavaria un Bavaria Italia* uzskata, ka uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši.

125. *Bavaria un Bavaria Italia* uzskata, ka šis jautājums ir cieši saistīts ar otro jautājumu, kas attiecas uz AĢIN “Bayerisches Bier” un preču zīmes “Bavaria” līdzaspastāvēšanu. Tās apgalvo — tā kā Regulas Nr. 1347/2001 preambulas trešais apsvērums nepieņem, ka pastāv patērētāju maldināšanas iespēja Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punkta nozīmē, šāda iespēja arī ir jānoraida tādas analīzes kontekstā, kura attiecas uz iepriekš minēto terminu līdzaspastāvēšanu, un tādēļ to līdzaspastāvēšana ir jāatļauj.

126. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Padome, Vācijas, Grieķijas un Itālijas valdības apgalvo, ka “Bayerisches Bier” un “Bavaria” nav situācijā, kas paredzēta Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktā.

127. Komisija un Padome norāda uz plašo rīcības brīvību, kas iestādēm piešķirta ar Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktu.

Kopā ar Vācijas valdību tās uzsver, ka, pamatojoties uz informāciju un faktiem, kas apkopoti procesa gaitā, un ņemot vērā to reģistrēto preču zīmju skaitu, kas ietver vārdu “Bavaria” vai līdzīgus terminus, pat ja nevar tikt izslēgts, ka šie apzīmējumi ir ieguvuši atšķirtspēju ilgstošas un intensīvas izmantošanas dēļ, iesniegtie pierādījumi nebija pietiekami, lai pamatotu secinājumu, ka patērētāji būtu saistījuši alu, kas marķēts ar “Bavaria”, ar (sabiedrībām) *Bavaria* un *Bavaria Italia*, nevis drīzāk ar Vācijas Bavārijas federālo zemi. Tas it īpaši tā ir, jo daudzi “Bavāriešu” ali un citi produkti, kuriem bija šis nosaukums, tajā laikā bija pieejami tirgū. Līdz ar to, pamatojoties uz pieejamo informāciju, tika konstatēts, ka “Bayerisches Bier” reģistrācija, visticamāk, nemaldinātu patērētājus par produkta patieso identitāti.

## ii) Vērtējums

128. Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punkts ir tieši paredzēts, lai aizsargātu reģistrācijas laikā pastāvošās preču zīmes, jo tas aizliedz reģistrēt cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja reģistrācija var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti. Es šo tiesību normu izprotu tādējādi, ka tā ir paredzēta, lai novērstu, ka patērētājs sajauc produktu, kas marķēts ar AĢIN, ar noteiktu produktu, kas marķēts ar preču zīmi.

129. Vai tā ir, tas ir jāizvērtē Kopienų likumdevējam saskaņā ar šīs tiesību normas formulējumu, “ņemot vērā preču zīmes reputāciju un slavu un lietošanas [izmantošanas] laiku”.

130. Šajā lietā, kā izriet no Regulas Nr. 1347/2001 preambulas trešā apsvēruma, Padome un Komisija, atzīstot nosaukuma “Bavaria” kā spēkā esošas preču zīmes pastāvēšanu un pamatojoties uz pieejamiem faktiem un informāciju, secināja, ka “Bayerisches Bier” kā AĢIN reģistrācija nevarēja maldināt patērētājus par patieso produkta identitāti saistībā ar preču zīmi “Bavaria”.

131. Šajā sakarā ir jānorāda, ka ne iesniedzējtiesa, ne šī procesa dalībnieki, konkrētāk, *Bavaria*, *Bavaria Italia* un Nīderlandes valdība, faktiski nav iesnieguši nekādus materiālus, kas pierādītu, cik lielā mērā šī konstatācija var būt nepareiza.

132. Tādēļ ir pietiekami norādīt — nav apstrīdēts, ka nosaukums “Bavaria” ir plaši pazīstams un nostiprinājies apzīmējums, kas

ir izmantots ilgu laiku, kā pašas *Bavaria* un *Bavaria Italia* to ir uzsvērušas. No Komisijas un Padomes apsvērumiem arī izriet, ka, izvērtējot, vai Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punkta nosacījumi bija izpildīti, tās īpaši ņēma vērā ilgumu un intensitāti, ar kādu tika izmantots apzīmējums “Bavaria”, un šī apzīmējuma attiecīgi iegūto atšķirtspēju.

f) Secinājums saistībā ar spēkā esamības vērtējumu

135. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka šis vērtējums nav atklājis neko, kas pierādītu Regulas Nr. 1347/2001 spēkā neesamību vai Regulas Nr. 2081/92, uz kuras tā ir balstīta, spēkā neesamību.

133. No šī skatpunkta konstatācija, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāde “Bayerisches Bier” un preču zīme “Bavaria” neatrodas situācijā, kuru ir paredzēts aptvert ar Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktu, nešķiet nepareiza vai tāda, kas pārsniegtu Komisijas un Padomes rīcības brīvību, izskatot šo jautājumu<sup>43</sup>, tādēļ, ka jo lielāka apzīmējuma reputācija vai slava un līdz ar to jo stiprāka tā atšķirtspēja, jo mazāka iespēja, ka patērētāji varētu tikt maldināti tā, ka tie attiecinātu produktu ar noteiktu AĢIN uz šo preču zīmi.

## B — Otrais jautājums

136. Ar otro jautājumu, kurš tiek uzdots gadījumā, ja pirmais jautājums tiktu atzīts par nepieņemamu vai nepamatotu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, kāda varētu būt “Bayerisches Bier” kā AĢIN reģistrācijas ietekme uz iepriekš pastāvošām preču zīmēm, kas ietver vārdu “Bavaria”. Konkrētāk, tā vēlas uzzināt, vai Regula Nr. 1347/2001 ir jāinterpretē tādējādi, ka šai reģistrācijai nevar būt nekādas negatīvas ietekmes uz šo preču zīmju spēkā esamību vai izmantojamību.

134. No tā izriet, ka arguments par spēkā neesamību saistībā ar iespējamu Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punkta neievērošanu ir jāuzskata par nepamatotu.

## 1) Lietas dalībnieku galvenie argumenti

137. *Bavaria* un *Bavaria Italia* apgalvo, ka AĢIN “Bayerisches Bier” un iepriekš pastāvošu apzīmējumu, kas ietver “Bavaria”, līdzās-

43 — Šajā sakarā skat. šo secinājumu 106. un 107. punktu.

pastāvēšana ir tieši atļauta, kas ir saistoši valsts tiesām saskaņā ar Regulas Nr. 1347/2001 preambulas ceturto apsvērumu. Katrā ziņā no šīs regulas preambulas trešā un ceturtais apsvēruma izriet, ka nosacījumi, kas noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktu, ir izpildīti.

preambulas ceturtajā apsvērumā. Pat ja valsts tiesas ziņā ir piemērot Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktu, saprātīgi nevar apgalvot, ka Kopienas likumdevēja konstatācija nav spēkā gan attiecībā uz Kopienas, gan attiecībā uz dalībvalstīm. Katrā ziņā valsts tiesas 14. panta 2. punktu var piemērot tikai saistībā ar laiku pēc reģistrācijas.

138. Pirmkārt, tās uzsver, ka šīs preču zīmes ir agrākas par AĢIN reģistrāciju gluži tāpat kā termina “Bavaria” izmantošana sabiedrības nosaukumā. Otrkārt, preču zīmju spēkā esamība un labticība, kā arī jebkāda riska neesamība, ka šīs preču zīmes varētu būt maldinošas, apstiprināja gan dažādo pārstāvju nostājas Regulas Nr. 1347/2001 *travaux préparatoires* laikā, kuras tika izklāstītas vairākos dokumentos, kā arī regulas ceturtajā apsvērumā, gan pastāvīgas norādes uz Nīderlandi kā šī alus, kas marķēts ar minētajiem apzīmējumiem un norādēm, izcelsmes valsti.

140. Tāpat pretrunā Regulas Nr. 2081/92 vispārējai loģikai ir tas, ka norāde “Bayerisches Bier” būtu jāaizsargā kā AĢIN, jo Komisija un Padome nav konstatējušas konfliktu ar reģistrētajām “Bavaria” preču zīmēm, bet, ja valsts tiesas konstatē šādu konfliktu, aizsardzība tiks sniegta “Bayerisches Bier” par sliktu “Bavaria” apzīmējumiem.

139. Nīderlandes valdība atbalsta *Bavaria* un *Bavaria Italia* nostāju un apgalvo, ka procesa laikā Komisija un Vācijas valdība atbalstīja reģistrēto “Bavaria” preču zīmju līdzāspastāvēšanu ar AĢIN “Bayerisches Bier” un ka tas bija atspoguļots gan lietas materiālos ietvertajā protokolā, gan Regulas Nr. 1347/2001

141. *Bayerischer Brauerbund* un Komisija, kā arī Čehijas, Vācijas, Grieķijas un Itālijas valdības uzsver, ka jebkurā gadījumā valsts tiesas ziņā ir izvērtēt, vai Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti un līdz ar to vai Bavaria preču zīmju izmantošana var tikt turpināta.

142. Čehijas valdība norāda, ka Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktam un 14. panta 3. punktam ir atšķirīgi mērķi, kurus nevar apvienot. Atbilstība 14. panta 3. punktam ir jāizvērtē pirms reģistrācijas, bet 14. panta 2. punkts attiecas uz preču zīmju izmantošanu pēc reģistrācijas un tādējādi var izraisīt situāciju, ka valsts tiesa aizliedz agrākas preču zīmes izmantošanu.

143. Komisija uzskata, ka Regula Nr. 1347/2001 neatspoguļo nekādu galīgu nostāju par AĢIN “Bayerisches Bier” un preču zīmju, kas ietver vārdu “Bavaria”, līdzāspastāvēšanu. Grieķijas valdība uzskata, ka šīs regulas preambulas apsvērumi ir pierādījums, ka patērētāji netiks maldināti.

144. *Bayerischer Brauerbund* apgalvo, ka Regulas Nr. 1347/2001 preambulas trešais apsvērums attiecas tikai uz Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktu un nevar tikt piemērots attiecībā uz 14. panta 2. punktu. *Bayerischer Brauerbund* uzskata, ka 14. panta 2. punktā noteiktie nosacījumi nav izpildīti šajā lietā tiktāl, ciktāl, pirmkārt, attiecīgās preču zīmes var maldināt patērētājus par attiecīgā alus ģeogrāfisko izcelsmi un, otrkārt, apzīmējumi nebija reģistrēti labticīgi, jo tie pārkāpj valsts un starptautiskos tiesību aktus, kas bija piemērojami preču zīmes reģistrācijas valstī laikā, kad tika iesniegts reģistrācijas pieteikums.

## 2) Vērtējums

145. Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu un it īpaši *Bavaria* un *Bavaria Italia* apsvērumiem, šis jautājums — vai “Bayerisches Bier” kā AĢIN reģistrēšana ar Regulu Nr. 1347/2001 var ietekmēt iepriekš pastāvošu apzīmējumu, kas ietver vārdu “Bavaria”, spēkā esamību vai izmantojamību, it īpaši tiek uzdots attiecībā uz šīs regulas preambulas trešo un ceturto apsvērumu.

146. Tādēļ iesākumā ir jānorāda, ka Kopienas tiesību akta preambula apraksta Kopienas likumdevēja pamatojumu un mērķi, pieņemot šo tiesību aktu. Kopienas tiesību akta preambulas apsvērumi kā tādi tādēļ var kalpot Tiesai tiktāl, ciktāl tajos ir atspoguļoti šī tiesību akta pieņemšanas iemesli kā pamats attiecīgā tiesību akta spēkā esamības izvērtēšanai<sup>44</sup>, vai, tajā ziņā, ka tie var atspoguļot likumdošanas akta priekšmetu un mērķi, tie var arī tikt ņemti vērā, interpretējot šī tiesību akta operatīvās tiesību normas<sup>45</sup>.

44 — Skat., piemēram, Tiesas 2004. gada 9. septembra spriedumu lietā C-304/01 Spānija/Komisija (Krājums, I-7655. lpp., 50. punkts), 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-336/00 *Martin Huber* (Recueil, I-7699. lpp., 35. punkts) un 1986. gada 22. janvāra spriedumu lietā 250/84 *Eridania* u.c. (Recueil, 117. lpp., 37. punkts).

45 — Skat., piemēram, Tiesas 2007. gada 16. oktobra spriedumu lietā C-411/05 *Palacios de la Villa* (Krājums, I-8531. lpp., 42. un 44. punkts) un 2001. gada 20. septembra spriedumu lietā C-184/99 *Grzelczyk* (Recueil, I-6193. lpp., 44. punkts).

147. Taču Kopienų tiesību akta preambulas apsvērumi paši par sevi un neatkarīgi no šī tiesību akta operatīvajām tiesību normām nav juridiski saistoši<sup>46</sup>.

148. Tādēļ šajā lietā Regulas Nr. 1347/2001 preambulas trešo un ceturto apsvērumu pašu par sevi nevar izmantot kā pamatu apzīmējumu, kas ietver "Bavaria", un AĢIN "Bayerisches Bier" līdzaspastāvēšanai.

149. Drīzāk tādas AĢIN reģistrācijas akta tiesiskās sekas kā Regula Nr. 1347/2001 nosaka Regula Nr. 2081/92, uz kuras ir balstīta šī reģistrācija<sup>47</sup>. Vai un cik lielā mērā "Bayerisches Bier" kā AĢIN reģistrēšana ar Regulu Nr. 1347/2001 var ietekmēt iepriekš pastāvošo "Bavaria" preču zīmju spēkā esamību vai izmantošanu, ir jāvērtē saistībā ar Regulas Nr. 2081/92 14. pantu, kas tieši nosaka attiecības starp saskaņā ar šo regulu reģistrētajiem nosaukumiem un preču zīmēm.

150. Šajā sakarā, kā vairāki lietas dalībnieki ir pareizi norādījuši, Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktam un 14. panta 3. punktam ir atšķirīgi mērķi un funkcijas, nosakot līdzsvaru, ko regula tiecas panākt starp ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, no vienas puses, un starp preču zīmju tiesību aizsardzību, no otras puses.

151. Tiktāl, ciktāl runa ir par 14. panta 3. punktu, šī tiesību norma sniedz, kā tas iepriekš minēts, aizsardzību iepriekš pastāvošām preču zīmēm tādā ziņā, ka tā liedz reģistrēt norādi vai nosaukumu, kura izmantošana radītu sajaukšanas iespēju ar agrāku preču zīmi<sup>48</sup>.

46 — Šajā sakarā skat., piemēram, Tiesas 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā C-162/97 *Nilsson* (*Recueil*, I-7477. lpp., 54. punkts).

47 — Fakts, ka iesniedzējtiesa šajā jautājumā norādīja tikai uz Regulu Nr. 1347/2001, neliedz Tiesai ņemt vērā arī Regulu Nr. 2081/92: šajā sakarā skat. it īpaši Tiesas 1994. gada 2. februāra spriedumu lietā C-315/92 *Verband Sozialer Wettbewerb*, saukts "Clinique" (*Recueil*, I-317. lpp., 7. punkts), un 2005. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-153/03 *Weide* (Krājums, I-6017. lpp., 25. punkts).

152. Tādēļ Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punkts kalpo kā barjera, ja to pienācīgi piemēro Kopienų likumdevējs, norāžu un

48 — Skat. šo secinājumu 128. un 129. punktu.

nosaukumu reģistrēšanai, kurus varētu sajaukt ar iepriekš pastāvošu preču zīmi šīs tiesību normas konkrētajā nozīmē, tomēr neizslēdzot iespēju, ka iepriekš pastāvošai preču zīmei vēl joprojām var būt konflikts ar reģistrētu nosaukumu Regulas Nr. 2081/92 13. panta nozīmē.

153. "Saderīguma pārbaude", kas balstīta uz sajaukšanas iespēju, kā paredzēts regulas 14. panta 3. punktā, neaptver visas situācijas, kurās saskaņā ar regulas 13. pantā piešķirtās aizsardzības apjomu preču zīmes var aizskart nosaukumus, kas reģistrēti saskaņā ar šo regulu. Piemēram, ir skaidrs, ka būtu iespējams izvirzīt aizsargāto nosaukumu Regulas Nr. 2081/92 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, ja nebūtu sajaukšanas iespējas starp attiecīgiem produktiem un pat ja nekāda Kopienas aizsardzība neattiektos uz nosaukuma daļām, kuras atbalsojās attiecīgajā terminā vai terminos<sup>49</sup>.

154. No tā izriet, ka Kopienas likumdevēja konstatācija, ko tas veicis šajā lietā un uz kuru izdarīta atsauce Regulas Nr. 1347/2001 preambulas trešajā apsvērumā tādā ziņā, ka 14. panta 3. punktā noteiktais reģistrācijas nosacījums ir izpildīts, nevar būt saistoša

konstatācija, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāde "Bayerisches Bier" var pastāvēt līdzās preču zīmēm, kas ietver vārdu "Bavaria".

155. Taču līdzāspastāvēšanas princips ir noteikts Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktā, kurā ir paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem agrāku preču zīmi — pat ja tās izmantošana atbilst vienai no situācijām, kuras aptver regulas<sup>50</sup> 13. pants, — var turpināt izmantot, neraugoties uz nosaukuma vai norādes reģistrāciju.

156. Kā izriet no šīs tiesību normas formulējuma, tā ļauj turpināt izmantot preču zīmi, kurai ir konflikts ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai cilmes vietas nosaukumu Regulas Nr. 2081/92 13. panta nozīmē, tikai ar nosacījumu, ka, pirmkārt, šī preču zīme bija labticīgi reģistrēta pirms datuma, kurā tika iesniegts cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikums, un, otrkārt, ja nav pamata preču zīmes spēkā neesamībai vai atcelšanai saskaņā ar Preču zīmju direktīvas 3. panta 1. punkta c) un g) apakšpunktu un 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

49 — Skat. iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Gorgonzola*, 26. punkts.

50 — Ja tas tā nav, tad no Regulas Nr. 2081/92 piešķirtās aizsardzības skatpunkta *a priori* nav konflikta starp reģistrētu nosaukumu un attiecīgo preču zīmi.

157. Citiem vārdiem sakot, šajos ierobežotajos apstākļos, t.i., gadījumā, ja preču zīme nebija reģistrēta labticīgi — aspekts, kurš saskaņā ar spriedumu lietā *Gorgonzola* būtībā attiecas uz jautājumu, vai attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums bija iesniegts saskaņā gan ar valsts, gan starptautisko tiesību normām, kas bija spēkā pieteikuma iesniegšanas laikā —, vai arī, kaut gan tā bija reģistrēta labticīgi, ja šo preču zīmi var atzīt par spēkā neesošu vai atsaukt saskaņā ar pamatojumiem, kas izklāstīti attiecīgajās Preču zīmes direktīvas tiesību normās, reģistrētas cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzība prevalētu pār iepriekš pastāvošu preču zīmi<sup>51</sup>.

158. Šajā sakarā ir svarīgi atzīmēt, ka Tiesa spriedumā lietā *Gorgonzola* skaidri norādīja, ka valsts tiesas ziņā ir noteikt, vai attiecīgā preču zīme ir reģistrēta labticīgi un vai to varētu atzīt par spēkā neesošu vai atsaukt, pamatojoties uz Preču zīmju direktīvu<sup>52</sup>.

159. Tas nozīmē, ka šī konstatācija nav jāveic Kopienas likumdevējam, reģistrējot cilmes

vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi saskaņā ar Regulu Nr. 2081/92.

160. No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, norādot Regulas Nr. 1347/2001 preambulas ceturtajā apsvērumā, ka noteiktu preču zīmju, tādu kā, piemēram, "Bavaria", izmantošana var tupināties, neskatoties uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādes "Bayerisches Bier" reģistrāciju, tikmēr, kamēr tās atbilst Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktā noteiktiem nosacījumiem, Kopienas likumdevējs tikai vēlreiz norādīja juridisko situāciju, kas katrā ziņā izriet no šī panta.

161. Tādēļ es piedāvāju uz otro iesniegto jautājumu atbildēt, ka Regula Nr. 1347/2001 kopsakarā ar Regulu Nr. 2081/92 ir interpretējama tādējādi, ka "Bayerisches Bier" kā aizsargātas ģeogrāfiskās norādes reģistrācija neietekmē trešo personu iepriekš pastāvošu preču zīmju, kas ietver vārdu "Bavaria", spēkā esamību vai izmantojamību, ja vien šīs preču zīmes bija reģistrētas labticīgi un tās nevar tikt atzītas par spēkā neesošām vai atsauktas saskaņā ar Preču zīmju direktīvu atbilstoši Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktam, kas ir jautājums, kas jānosaka valsts tiesai.

51 — Skat. iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Gorgonzola*, 35. un 37. punkts.

52 — Skat. iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Gorgonzola*, attiecīgi 36. un 42. punkts.

**V — Secinājumi**

162. Pamatojoties uz iepriekš minēto, es ierosinu Tiesai uz iesniegtajiem jautājumiem atbildēt šādi:

- 1) iesniegtā jautājuma vērtējums neatklāja nevienu faktoru, kas varētu ietekmēt Padomes 2001. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1347/2001, ar ko papildina pielikumu Komisijas Regulai (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un izcelsmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantā, spēkā esamību vai Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību, uz kuras tā balstīta, spēkā esamību;
- 2) Regula Nr. 1347/2001 kopsakarā ar Regulu Nr. 2081/92 ir interpretējama tādējādi, ka “Bayerisches Bier” kā aizsargātas ģeogrāfiskās norādes reģistrācija neietekmē trešo personu iepriekš pastāvošu preču zīmju, kas ietver vārdu “Bavaria”, spēkā esamību vai izmantojamību, ja vien šīs preču zīmes bija reģistrētas labticīgi un nevar tikt atzītas par spēkā neesošām vai atsauktas saskaņā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, atbilstoši Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktam, kas ir jautājums, kas jānosaka valsts tiesai.